

KUULUTUS

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) on kaivoslain (621/2011) perusteella 12.11.2024 hyväksynyt seuraavan malminetsintälupaa koskevan hakemuksen:

Hakija: Boliden Kevitsa Mining Oy
Alueen nimi: Saivel
Lupatunnus: ML2015:0039
Alueen sijainti ja koko: Sodankylä, 1047,26 ha

Päätökseen saa kaivoslain (621/2011) 162 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen. Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta. Päätöksen liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä.

Päätös on nähtävillä Tukesin kotisivulla osoitteessa: <https://tukes.fi/malminetsintaluvat-ja-valtaukset>

Tieto päätöksen antamisesta on julkaistu sijaintikunnan verkkosivuilla.

Lisätietoja kaivosasiat@tukes.fi tai Ylitarkastaja Maria Alapuranen puh. 0295 052 213

Kuulutettu 12.11.2024

Pidetään nähtävänä 19.12.2024 asti.

LIITTEET

Liite 1: Lupakartta malminetsintäalueesta

Boliden Kevitsa Mining Oy
Kevitsantie 730
99670 Petkula

PÄÄTÖS MALMINETSINTÄLUVAN VOIMASSAOLOAJAN JATKAMISESTA

Hakija: Boliden Kevitsa Mining Oy
2345699-1
SUOMI

Yhteystiedot: Kevitsantie 730
99670 Petkula

Lisätietoja antaa:
Mira Kyllästinen
mira.kyllastinen@boliden.com
p. 040 637 6561

Alueen nimi: Saivel
Alueen sijainti: Sodankylä

Jatkoaikahakemus on tullut vireille 30.10.2020. Kaivosviranomaisen on tehnyt hakemustarkastuksen ja todennut hakemuksen täyttävän kaivoslain 34 §:n ja 61 §:n vaatimukset. Hakemuksen lupatunnus on ML2015:0039 ja kaivoslain 34 §:n mukainen etuoikeuspäivämäärä 30.10.2020.

Hakemuksen tarkoitus: Malminetsintä kaivoslain (621/2011) pykälien 5, 9 ja 32 tarkoittamalla tavalla.

PÄÄTÖS

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) **myöntää** kaivoslain (621/2011) nojalla jatkoaikaa Boliden Kevitsa Mining Oy:n malminetsintäluvalla nimeltä "Saivel" lupatunnuksella ML2015:0039.

Perustelut: Hakija on osoittanut, että kaivoslaissa (621/2011) säädetyt edellytykset täyttyvät eikä luvan myöntämiselle ole kaivoslaissa säädettyä estettä. Tässä malminetsintälupapäätöksessä annetut tarpeelliset tarkentavat lupamääräykset yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi perustuvat kaivoslain (621/2011) 51 §.

Malminetsintäluvalla nojalla luvan haltijalla on oikeus omalla ja toisen maalla tässä luvassa mainitulla alueella (malminetsintäalueella) tutkia geologisten muodostumien rakenteita ja koostumusta sekä tehdä muita kaivostoimintaa valmistelevia tutkimuksia ja muuta malminetsintää esiintymän paikallistamiseksi sekä sen laadun, laajuuden ja hyödyntämiskelpoisuuden selvittämiseksi sen mukaan kuin tässä malminetsintäluvassa tarkemmin määrätään. Malminetsintälupa ei oikeuta esiintymän hyödyntämiseen.

Päätöksen voimassaolo

Malminetsintälupa on **voimassa tällä päätöksellä enintään kolme (3) vuotta** päätöksen lainvoimaiseksi tulosta.

Perustelut: Hakija on hakenut malminetsintälupaa kaivoslain (621/2011) 34 §:n mukaisesti. Mikäli luvanhaltija haluaa pienentää voimassa olevaa malminetsintälupaa sen voimassaoloaikana tai luopua siitä kokonaan, tulee luvanhaltijan toimittaa kaivosviranomaiselle ilmoitus joko osittaisesta tai koko malminetsintäalueen raukeamisesta (Kaivoslaki 621/2011, 60 §, 61 §, 66 §, 67 §).

Päätöksen täytäntöönpano

Kaivoslain (621/2011) 168.1 §:n mukaisesti malminetsintälupa perustuvat toimenpiteet saa aloittaa, kun siihen oikeuttava lupapäätös on saanut lainvoiman ja lupapäätöksessä määrätty velvoitteet on suoritettu. Jos toimenpiteen suorittaminen edellyttää muualla lainsäädännössä vaadittua lupaa, saa toimenpiteen kuitenkin aloittaa vasta, kun toimenpiteeseen tarvittava muun lainsäädännön mukainen lupapäätös on saanut lainvoiman tai toiminnan aloittamiseen on saatu oikeus asiassa toimivaltaiselta viranomaiselta. Päätöksen lainvoimaisuus tulee tarkistaa luvassa mainitulta hallinto-oikeudelta valitusajan päättymisen jälkeen.

Luvan haltijan tulee huolehtia, että malminetsintätöitä suorittava henkilöstö ja urakoitsijat ovat perehtyneet tässä luvassa annettuihin määräyksiin.

Malminetsintäalueen tiedot

Pinta-ala: 1047,26 ha
Alueen nimi: Saivel
Sijainti: Sodankylä

Alueen tarkempi sijainti ja rajat ilmenevät tähän päätökseen liitetystä lupakartasta (Liite 1). Lupa-alueesta on rajattu pois tiedossa olevat esteet. Malminetsintää ei saa suorittaa tällä luvalla, eikä jokamiehenoikeudella 150 metriä lähempänä asumiseen tai työntekoon tarkoitettua rakennusta, yksityistä pihapiiriä tai erityiseen tarkoitukseen otetuilla alueilla. Jokamiehenoikeuksiin kuuluvalla liikkumisella ei myöskään saa aiheuttaa haittaa tai häiriötä muille ihmisille tai luonnolle.

Alueesta tarkemmin

Malminetsintäalue sijaitsee Sodankylän kunnan alueella, Kevitsan kaivoksen eteläpuolella. Alue on erityisellä poronhoitoalueella ja kuuluu Oraniemen paliskuntaan.

Malminetsintälupa-alueella ei sijaitse suojelualueita, suojeluohjelma-alueita tai valtakunnallisesti merkittäviä tai suojeltuja maisema-alueita.

Alueella on voimassa Pohjois-Lapin maakuntakaava, jossa alue on merkitty maa- ja metsätalousvaltaiseksi alueeksi (M) ja Lokka-Koitelainen-Kevitsa osayleiskaava, jossa alueella on merkintöjä maa- ja metsätalousalueeksi (MT), maa-ainesten ottoalue (EO), muinaismuistoalue (SM) ja moottorikelkkareitti. Alueella ei ole asemakaavaa.

Otaksuma mineraaleista

Alueen geologiseen malmipotentialiin sekä alueella aiemmin tehtyihin tutkimuksiin ja tuloksiin perustuen hakija otaksuu alueella olevan seuraavia kaivosmineraaleja: nikkeliä (Ni), kuparia (Cu), kultaa (Au), sinkkiä (Zn), hopeaa (Ag) ja kobolttia (Co) sekä platinaryhmän metalleja.

Yleisten ja yksityisten etujen turvaamiseksi tarpeelliset lupamääräykset (velvoitteet ja rajoitukset)

1. Määräys malminetsintätutkimusten sallituista ajankohdista ja menetelmistä, sekä malminetsintään liittyvistä laitteista ja rakennelmista

Tämän malminetsintäluvan nojalla on sallittua suorittaa seuraavia malminetsintätoimenpiteitä ja soveltaa seuraavia malminetsintämenetelmiä:

1. Geofysikaaliset ja geokemialliset tai vaikutuksiltaan niihin verrattavat tutkimusmenetelmät
2. Koneellisesti tehtävät maaperä- ja kallioperänäytteenotto (moreeni-, ura- ja pistenäytteet, kairaus)
3. Tutkimuskaivannot ja tutkimusojat

Perustelut: Hakija on esittänyt hakemuksessaan nämä menetelmät ja kaivosviranomaisen arvioi ne tarpeelliseksi ottaen huomioon kohteella tehdyt aikaisemmat tutkimukset. Jotta mahdolliselle jatkoluvalle edellytetty vaade tehokkaasta malminetsinnästä toteutuu, tässä lupamääräyksessä tarkoitettujen toimenpiteiden tulee olla pääosin suoritettuina.

2. Määräys tutkimustöitä ja -tuloksia koskevasta selvitysvelvollisuudesta

Malminetsintäluvan haltijan on vuosittain toimitettava kaivosviranomaiselle selvitys suoritetuista tutkimustöistä ja niiden tuloksista. Tutkimustöitä ja -tuloksia koskevaan vuosittaiseen selvitykseen on sisällytettävä: käytetyt tutkimus- ja työmenetelmät, yhteenveto tehdyistä tutkimuksista ja pääasialliset tulokset. Ohje löytyy Tukesin internet-sivuilta. Kunkin kalenterivuoden tutkimustöistä ja -tuloksista on raportoitava seuraavan vuoden kesäkuun loppuun mennessä, ellei toisin ohjeisteta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 14 § ja VNa kaivostoiminnasta (391/2012) 4 §.

3. Määräys jälkitoimenpiteiden ajankohdasta ja ilmoittamisesta kaivosviranomaiselle

Kun malminetsintälupa on rauennut osittain, kokonaan tai peruutettu, malminetsintäluvan haltijan on raukeavilta alueilta;

1) välittömästi saatettava malminetsintäalue yleisen turvallisuuden vaatimaan kuntoon, poistettava väliaikaiset rakennelmat ja laitteet, huolehdittava alueen kunnostamisesta ja siistimisestä sekä saatettava alue mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan. Malminetsintäluvan haltijan on tehtävä kirjallinen ilmoitus kaivosviranomaiselle, malminetsintäalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille ja muille oikeudenhaltijoille, kun toimenpiteet on saatettu loppuun. Ilmoitus on lisäksi tehtävä erityisellä poronhoitoalueella asianomaiselle Oraniemen paliskunnalle. Ilmoituksen tulee sisältää tiedot jälkitoimenpiteiden päättymispäivästä sekä kuvaus toteutetuista jälkitoimenpiteistä.

2) kuuden kuukauden kuluessa luovutettava kaivosviranomaiselle tutkimustyöselostus, tutkimukseen liittyvä tietoaineisto ja kirjallinen esitys edustavasta otoksesta kairasydämiä. Kaivosviranomaisen ohjeistaa hakijoita tarkemmin raportoinnin muodosta. Ohje löytyy Tukesin internet-sivuilta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011), 15 § ja VNa kaivostoiminnasta (391/2012), 5 §.

4. Määräys kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelmasta ja sen noudattamisesta

Malminetsinnästä tässä luvassa lupamääräyksessä 1 kohdassa 1 ja 3 sallituilla menetelmillä, ei synny kaivannaisjätettä. Mikäli kaivannaisjätettä syntyy lupamääräyksen 1 kohdassa 2 mainitussa kallioperänäyteenotossa kairaamalla, malminetsintäluvan haltija on velvollinen huolehtimaan sen haitallisuuden vähentämisestä sekä jätteen hyödyntämisestä ja käsittelemisestä. Maanpinnalle nouseva hienojakoinen paikallinen kiviaines eli kairaussoija on kaivoslain 13 §:ssä tarkoitettua kaivannaisjätettä, ja se on kerättävä talteen kohteelta ja kuljetettava pois. Lupamääräyksessä 8 ja 9 on määrätty tarkemmin kaivannaisjätteen käsittelystä, kuinka tulee toimia luonnonsuojelulaissa tarkoitetuilla erityisesti suojeltavilla kohteilla tai jos alueelle sijoittuu pohjavesialueita.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 13 § ja VNa kaivostoiminnasta (391/2012) 3 §.

5. Määräys ilmoitusvelvollisuudesta koskien malminetsintäalueen maastotöitä ja rakennelmia

Malminetsintäluvan haltijan on hyvissä ajoin etukäteen ilmoitettava kirjallisesti malminetsintä-alueeseen kuuluvien **kiinteistöjen omistajille** (sekä näihin rinnastettaville, Kaivoslaki 5.2 §), ja muille oikeudenhaltijoille kaikista maastotöistä, jotka voivat aiheuttaa vahinkoa tai haittaa, sekä väliaikaisista rakennelmista. Ilmoitus on lisäksi tehtävä poronhoitolaissa säädetyllä erityisesti poronhoitoa varten tarkoitetulla alueella (*erityinen poronhoitoalue*) asianomaiselle Oraniemen paliskunnalle.

Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava maastotöistä toimialallaan yleistä etua valvoville viranomaisille:

- Tukesille,
- toimivaltaisen Lapin ELY-keskuksen ympäristövastuualueelle,
- Metsähallitukselle
- Mikäli lupa-alueelta löydetään tutkimusten yhteydessä muinaismuistolaissa tarkoitettuja kohteita, tulee luvanhaltijan toimia siten kuin muinaismuistolaissa todetaan ja ilmoittaa löydöksistä viipymättä Museovirastolle tai alueelliselle vastuumuseolle (Lapin maakuntamuseo).

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 12 § ja VNa kaivostoiminnasta (391/2012) 2 §.

6. Määräys malminetsintäalueen koon pienentämisen aikataulusta

Kaivosviranomaisen ei näe tässä vaiheessa tarvetta malminetsintäalueen pienentämiselle. Tutkimuksia voidaan pitää perusteltuna koko ML2015:0039 alueella. Jos luvan haltija haluaa pienentää voimassa olevaa malminetsintälupaa tai luopua siitä kokonaan, tulee luvan haltijan tehdä ilmoitus joko osittaisesta tai koko malminetsintäalueen raukeamisesta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 11 §, 51 §, 67 §). Otettaessa huomioon alueen koko, tutkimussuunnitelma ja sen perustelut, sekä seikka, etteivät luvassa sallittavat malminetsintätoimet nykyisen aluerajauksen sisällä estä tai vaikeuta olennaisesti muita alueeseen kohdistuvia käyttötärpeitä, voidaan tutkimuksia pitää perusteltuna koko alueelle.

7. Määräys vakuuden asettamisesta

Tässä malminetsintäluvassa **ML2015:0039** määrätään lupakohtainen **3500 euron** suuruinen vakuus. Vakuus asetetaan pankkitalletuksena Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle kaivoslain (621/2011) 15 §:ssä tarkoitettujen jälkitoimenpiteiden sekä 103 §:ssä tarkoitettun vahingon ja haitan korvaamista sekä muiden kaivoslakiin perustuvien velvoitteiden täyttämistä varten. Tässä malminetsintäluvassa määrätty vakuus on asetettava viimeistään 30 päivänä siitä, kun malminetsintä lupa on tullut lainvoimaiseksi, luvanhaltijan malminetsinnästä mahdollisesti aiheutuvaa vahinkoa, haittaa tai muuta kaivoslaissa mainittua velvoitetta varten pankkiin avatulle vakuustalletustilille. Kaivoslain 73 §:ssä tarkoitettu luvan siirto ei vapauta vakuutta.

Perustelut: Määräyksen perusteena on kaivoslaki (621/2011) 107, 109, 110 ja 111 §. Vakuus asetetaan kaivosviranomaisen arvion perusteella, joka perustuu malminetsintäalueilla suoritettun valvontatyön kautta saatuihin havaintoihin. Valvontahavaintojen perusteella tyypillisimpien malminetsintäalueilla sattuvan vahingon suuruusluokka on linjassa tässä luvassa määrätyn vakuuden kanssa. Kaivosviranomaisen on arvioitua toiminnan laatua ja laajuutta (lupamääräys 1), toiminta-alueen erityispiirteitä, sekä luvassa säädettyjä velvoitteita lupamääräykset huomioiden ja päätynyt määrättyyn vakuuteen. Luvassa sallitut geofyysikaaliset- ja geokemialliset tutkimusmenetelmät tai maaperä- ja kallioperänäytteenotto tai tutkimusojat eivät aiheuta merkittävää vahinkoa ympäristölle tai luonnolle, kun tutkimustyö suoritetaan lupamääräyksiä noudattaen. Malminetsinnästä johtuvia tyypillisiä maanomistajalle aiheutuvia vahinkoja ovat lähinnä yksittäiset puustovahingot. Luvassa on kielletty luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettujen lajien vahingoittaminen tai vaarantaminen. Mikäli alueella on sellaisia, niitä varten on annettu tarkat rajoitukset. Lähtökohtaisesti luvanhaltijan urakoitsijoilla on erillinen vastuuvakuutus tutkimustoimissa aiheutuneita ennakoimattomia vahinkoja varten. Kaivosviranomaisen harkitsee luvan siirron tai muuttamisen yhteydessä, onko vakuuden suuruutta tarkistettava.

8. Määräykset malminetsintää ja malminetsintäalueen käyttöä koskevista seikoista sen varmistamiseksi, ettei toiminnasta aiheudu kaivoslaissa (621/2011) kiellettyä seurausta

Malminetsintä sekä malminetsintäalueella liikkuminen ja muu alueen käyttö on rajoitettava tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suoritettava siten, että niistä ei aiheudu kohtuudella vältettävissä olevaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta eikä merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa. Luonnonolosuhteilla tarkoitetaan alueen pohja- ja pintavesioloja, lämpö- ja kosteusoloja sekä kasvien kasvupaikkatekijöitä.

Tämän päätöksen liitteessä 1 tarkoitettulla malminetsintäalueella ja 30 metrin etäisyydellä sen rajasta toiminnan kannalta välttämättömään liikkumiseen ei tarvita erillistä maastoliikennelupaa. Tutkimustyön kannalta välttämättömiin kairaus-toimenpiteisiin saa käyttää alueen vettä, mutta jos kairauksessa käytettävän veden määrä ylittää 100m³/vrk, on toimittava siten kuin vesilain (587/2011) 2. luvun 15 §:ssä todetaan. Tutkimustöitä tehtäessä on otettava aina huomioon ympäristönsuojelulain (527/2014) 17§:n mukainen pohjaveden pilaamiskielto. Malminetsinnästä ja muusta malminetsintäalueen käytöstä ei saa aiheutua merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, eikä merkittävää maisemallista haittaa.

Malminetsintäluvun haltijan on kairauksen päätyttyä tulpattava kairareitit teräksisen maakairausputken paikalleen jäädessä mansettitulpalla pohjaveden maanpinnalle nousun estämiseksi. Kairaputket on katkaistava noin 0,10–0,20 metrin pituuteen läheltä maanpintaa, kairaputken päät on peitettävä metallisella suojahatulla ja merkittävä selvästi huomiovärillisin puupaaluin, joissa on kairauspaikan tunnisteet ja heijastin. Kairakohteiden jätehuolto sekä siistiminen on tehtävä välittömästi töiden loputtua kohteella.

Perustelut: Malminetsintäluvan haltijan on luovuttuaan malminetsintäalueesta tai sen menetettyään viipymättä saatettava malminetsintäalueen turvallisuuden vaatimaan kuntoon, sekä saatettava alue mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan (621/2011) 11 ja 15 §.

9. Määräykset yleisen ja yksityisen edun kannalta välttämättömistä ja luvan edellytysten toteuttamiseen liittyvistä seikoista

Malminetsintäluvan haltijan on rajoitettava malminetsintä ja muu malminetsintäalueen käyttö tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suunniteltava siten, että niistä ei aiheudu kohtuudella vältettävissä olevaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Vaikka tässä malminetsintäluvassa sallitut tutkimusmenetelmät eivät vaikuta laajasti ympäristöön, malminetsintäluvan haltijan on oltava kuitenkin riittävästi selvillä hankkeen ympäristövaikutuksista siinä laajuudessa kuin kohtuudella voidaan edellyttää.

Tässä malminetsintäluvassa sallitut tutkimusmenetelmät on kirjattu lupamääräykseen 1. Sallituilla malminetsintämenetelmillä ei vaikeuteta oikeusvaikutteisen kaavan toteuttamista, ei aiheuteta olennaista haittaa muulle elinkeinotoiminnalle eikä merkittävää maisemallista haittaa. Sallituilla tutkimustoimilla ei myöskään aiheuteta merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista, merkittävää maisemallista haittaa tai muuta merkittävää vahingollista ympäristövaikutusta, kun tutkimukset suoritetaan päätöksessä sallituilla menetelmillä sallittuina ajankohtina. Lupamääräyksen 1 kohdassa 2 mainittua koneellisesti tehtävää maa- ja kallioperänäytteenottoa ei kuitenkaan saa suorittaa vesistön päältä. Mikäli malminetsintätutkimukset edellyttävät kairausta vesistön päältä, tulee sitä varten hakea luvan muuttamista kaivoslain (621/2011) 69 §:n mukaisesti.

Tällä malminetsintäluvalla ei ole tarkoituksena tehdä koelouhintaa taikka laajuudeltaan tai vaikutuksiltaan sitä vastaavia toimenpiteitä, eikä toimintaa myöskään ole suunniteltu asema-kaava-alueelle. Sallittujen, kohteella hetkellisesti suoritettavien tutkimustoimien ei voida myöskään katsoa häiritsevän merkittävästi Suomen pesimälintuja, jotka ovat suurelta osin luonnon-suojelulailla rauhoitettuja. Suomessa seurataan lajien uhanalaisuutta, ja lajien uhanalaisuustilanteen voi tarkastaa Punaisen kirjan verkkopalvelussa (YM & SYKE, 2019), joka löytyy osoitteesta <https://punainenkirja.laji.fi>. Kirjassa on mainittu myös aina uhanalaisuuteen johtaneet syyt ja uhkatekijät tulevaisuudessa. Tässä luvassa sallittuja malminetsintämenetelmiä ei mainita kirjassa syiksi tai tulevaisuuden uhkatekijöiksi.

Lupa-alue sijoittuu yhden nurkan kohdalta noin 690 m päähän Koitelaisen (FI1301716) Natura 2000-alueesta. Natura 2000 –verkoston tavoitteena on saavuttaa luontodirektiivissä yksilöityjen luontotyyppien ja luonto- ja lintudirektiivissä yksilöityjen lajien suotuisa suojelutaso.

Luontodirektiiviin sisältyy epäsuorasti vaatimus varovaisuusperiaatteen soveltamisesta, jos vaikutuksista on epävarmuutta. Natura 2000 -alueiden suojelutavoitteet pitää asettaa etusijalle. Eräissä tilanteissa arviointivelvollisuus koskee myös olemassa olevan tai ehdotetun Natura 2000 -alueen ulkopuolella toteutettavia hankkeita ja suunnitelmia. Näin on silloin, jos sillä todennäköisesti on Natura 2000 -alueelle ulottuvia **merkittäviä haitallisia vaikutuksia**. Siten esimerkiksi melua aiheuttavan lentokentän rakentaminen Natura 2000 -alueen kylkeen tai lintuveden vesitalouden muuttaminen tiepenkereellä saattaisi edellyttää pykälässä tarkoitettua arviointia, vaikka itse Natura 2000 -alueeseen ei koskettaisikaan. Olennaista ratkaisutilanteessa onkin lähestyä asiaa siltä kannalta, onko suojeluratkaisun suhteellisuus (kohtuullisuus) otettu huomioon jo suojelusta päätettäessä. Jos suojelualueen oikeusvaikutukset koskisivat laajoja yksityisomistuksessa olevia kiinteistöjä tai muita, joiden oikeuteen tai etuun asia saattaa vaikuttaa, on heitä ollut kuultava hallintolain mukaisesti ennen päätöksentekoa. Tätä päätöstä ratkaistaessa ei edellytetä mitään poikkeuslupaa luonnonsuojelulaista, sillä tutkimusalue sijoittuu kokonaisuudessaan suojelualueen ulkopuolelle, eikä suunnitelluista tutkimuksista voi perustellusti arvioida aiheutuvan alueelle ulottuvia merkittäviä haitallisia vaikutuksia.

Viranomaisena saa pääsääntöisesti myöntää luvan vain, jos hanke tai suunnitelma ei merkittävästi heikennä Natura 2000 -alueen tai valtioneuvoston Natura 2000 -verkostoon ehdottaman alueen luonnonarvoja. Hakijan tulee ensisijaisesti pyrkiä osoittamaan puolueettomasti ja näyttöön tukeutuen, että merkittäviä vaikutuksia Natura 2000 -alueeseen ei todennäköisesti aiheudu. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ja aluetta hallitsevan viranomaisen lausunnoille asiaan on luonnollisesti annettava huomattava paino, malminetsintäluvan ratkaiseminen on kuitenkin kaivosviranomaisen harkinnassa.

Hakija on toimittanut selityksen (Liite 9), jossa on näyttöön tukeutuen kuvattu mm. tutkimustoi-
mien meluvaikutuksia sekä myös aikaisempien tutkimusten vaikutuksia saatuihin kokemuksiin perustuen. Tämä päätös koskee jatkoaikahakemusta, eikä edellisen lupakauden aikana suoritettuja vastaavat tutkimukset ole aiheuttaneet merkittäviä vaikutuksia Natura-alueen suojeluperusteille. Kyseessä on siis hetkellinen, ei pitkäaikainen kairausapahtuma, joka suhteutettuna lupa-alueen laajuuteen ja lupa-aikaan, ei ole merkittävä häiriön lähde sijaitessaan suojelualueen ulkopuolella. Kokonaisharkinnan perusteella, kaivosviranomaisena toteaa, että suunniteltuja tutkimuksia ei voida katsoa sellaisiksi, jotka vaikuttaisivat alueella esiintyvien lajien kantoihin vähentävästi, eikä tutkimusalueen ulkopuolelle Natura 2000 -alueeseen ei todennäköisesti aiheudu merkittäviä vaikutuksia.

Luvansaajan on huolehdittava tutkimustoiminnassaan, ettei eri tutkimusvaiheissa päädy kiintoainesta pintavesiin. Tutkimuskairauksissa merkittävästi kertyvä kairaussoija ja kivimurska tulee kerätä pois maastosta.

Malminetsintälupa-alueen länsiosassa on uhanalaisen suuren petolinnun pesäreviiri. Mikäli pesän todetaan olevan käytössä, petolinnun tahallinen häiritseminen, erityisesti lisääntymisaikana **15.2–31.7**, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsyklin kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty. Suuren petolinnun pesäpuu, jossa oleva pesä on säännöllisessä käytössä ja selvästi nähtävissä, on rauhoitettu. Pesäreviireille sijoittuu mm. aktiivisessa talviaikaisessa käytössä oleva moottorikelkkareitti ja alueella tehdään hakkuita. Hetkellisen malminetsinnässä tehtävän kairauksen ei voida katsoa vaikuttavan tai häiritsevän merkittävästi petolinnun elämänsykliä.

Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaisesti rauhoitettujen yksilöiden tahallinen häiritseminen, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsyklin kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty.

Lupa-alueella on rauhoitettujen ja uhanalaisten kasvilajien (lapinleinikki ja hiuskouskousammalta) esiintymiä (luontodirektiivi (92/43/ETY) liite IV(b), ja LsL 9/2023 74 §:n) sekä vaarantuneen (VU) raidannappijäkälää. Tämä tulee huomioida tutkimustoiminnassa siten, ettei toiminta vahingoita tai vaaranna niiden esiintymiä. Lapinleinikin ja hiuskouskousammaleen esiintymiin tulee jättää noin 30 m suojavyöhyke, muihin rauhoitettuihin lajeihin noin 20 m suojavyöhyke.

Alueella esiintyy silmällä pidettäviä ruskohavujäkälää ja silomunuaisjäkälää. Vaikka silmälläpidettävien turvaaminen on vapaaehtoista, eikä silmälläpidettävät lajit täytä varsinaisen uhanalaisuuden kriteerejä, silmälläpidettävien lajien esiintymien vahingoittamista tulee välttää tutkimuksissa.

Alueella tunnetaan havaintoja saukosta. Tutkimustoiminta on suoritettava siten, ettei tapahdu lajin heikentämistä tai häviämistä eikä lajin elinympäristön heikentämistä tai tuhoutumista.

Alueella tunnetaan havaintoja ampuhaukasta. Tutkimustoiminta on suoritettava siten, ettei tapahdu lajin heikentämistä tai häviämistä eikä lajin elinympäristön heikentämistä tai tuhoutumista.

Tutkimustoiminnassa on huomioitava mahdolliset luonnonsuojelulain (9/2023) 65§ mukaiset

tiukasti suojeltuihin luontotyyppeihin kuuluvat ”Serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot” kohteet. Jos lupa-alueella esiintyy kyseisiä kohteita tutkimusojitus- tai kuopat eivät ole sallittuja kyseisillä kohteilla ja lisäksi tutkimuskairaukset on suoritettava talvella, kun maankamara on jäässä ja sitä suojaa lumipeite. Lisäksi kairauksessa kertyvä soija on kerättävä pois maastosta. Edellä mainituin ja tässä luvassa sallituin tutkimusmenetelmin lupaehtoja noudattamalla varovaisuusperiaate huomioiden voidaan todeta, ettei uhanalaisiin luontotyyppeihin kohdistu heikentäviä tai hävittäviä vaikutuksia. Kyseisten kohteiden esiintymisen voi tarkistaa SYKE:n paikkatietoaineistoista (<https://ckan.ymparisto.fi/dataset/serpentiinikalliot-ja-kivikot>) tai Lapin ELY-keskukselta.

Lupa-alueella saattaa olla uhanalaisia lettotyyppejä. Mahdolliset kallioperäkairaukset on suoritettava suoalueilla ainoastaan lumipeitteisenä aikana maaperän ollessa roudassa, jolloin vaikutukset luontotyyppeihin eivät ole merkittäviä. Tässä luvassa sallitut malminetsintämenetelmät eivät ole uhkatekijä tai ollut uhanalaistumisen syy luontotyypeille. Mahdollisen esiintymän laajuuden voi tarkistaa Lapin ELY-keskukselta.

Alueelta saattaa olla lähteitä, puron- ja noronvarsimetsiä, reheviä soita, suon metsäsaarekkeita, kuruja, kallioita ja karuja soita. Tämä tulee huomioida siten, ettei tutkimustoiminnalla ole heikentäviä vaikutuksia ko. luontokohteisiin ja lajien elinympäristöihin. Luonnontilaisten tai luonnontilaisten kaltaisten lähteiden luonnontilan vaarantaminen on kielletty. Puronuoman luonnontilan säilymisen vaarantaminen on kielletty. Pienvedet, lähteet ja norot on huomioitava tutkimustoiminnassa riittävällä suojavyöhykkeellä.

Lupa-alueelta tunnetaan neljä kiinteää muinaisjäännöstä (pyyntikuoppia): 1000000447 (Saiveljärvi), 1000026344 (Saiveljärvi 2), 1000023716 (Saiveljärvi koillinen 2) ja 1000023717 (Saiveljärvi koillinen 2). Kohteet tulee huomioida lupa-alueen tutkimustöiden ja reittien suunnittelussa.

Alueeseen kohdistuu maastoliikennelain mukainen moottorikelkkareitti. Malminetsintä ei saa aiheuttaa vaaraa, haittaa tai vahinkoa moottorikelkkareitin käytölle ja kunnolle.

Malminetsinnässä käytetyt pienimuotoiset pistemäiset näytteenotot ja kairaukset muodostavat alueella mahdollisesti sijaitseville tuntemattomille arkeologisille kohteille verrattain pienen riskin. Hakemuksessa mainitaan kuitenkin myös tutkimusojat yhtenä malminetsintämenetelmänä. Kaivinkoneella tehtävä tutkimusojitus tai -montutus on kajoavuudeltaan suurempaa, joka voi muodostaa arkeologiselle kulttuuriperinnölle merkittävän riskin. Kaivoslaissa tai muinaismuistolaissa toiminnanharjoittajalle ei ole säädetty yleistä inventointivelvollisuutta malminetsintälupa-alueella mahdollisesti esiintyvien muinaisjäännösten selvittämiseksi. Malminetsinnässä on kuitenkin noudatettava muinaismuistolaissa säädettyä muinaismuistojen hävittämiskieltoa. Mikäli luvanhaltija aikoo suorittaa tutkimusojien kaivamista, kohteella vaaditaan arkeologista asiantuntemusta mahdollisen muinaisjäännöksen tunnistamiseksi. Lupaviranomainen määrää täten, että mikäli lupa-alueella aiotaan suorittaa tutkimusojien- tai monttujen koneellista kaivamista, tulee tarkka tutkimussuunnitelma toimittaa yhtä (1) kuukautta aiemmin Lapin maakuntamuseolle, joka arvioi mahdollisen arkeologisen inventoinnin tarpeen ja laajuuden ennen tutkimusojien tai -monttujen kaivamista. Siinä tapauksessa, että yhteensovittamista ei voida tehdä ja kiinteä muinaisjäännös aiheuttaa sen merkitykseen nähden kohtuutonta haittaa, luvanhakija voi hakea toimivaltaiselta elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta lupaa kiinteään muinaisjäännökseen kajoamiseen muinaismuistolain 11 §:n nojalla.

Lisätietoja kohteen tilanteesta saa Lapin ELY-keskuksen lausunnossa (Liite 4), Metsähallituksen lausunnossa (Liite 5) ja Lapin maakuntamuseon lausunnossa (Liite 6) mainitulta yhteyshenkilöltä tai Tukesilta. Rauhoitusmääräyksistä poikkeamista koskevissa asioissa toimivaltainen lupaviranomainen on Varsinais-Suomen ELY-keskus.

Malminetsintäluvan haltijan tulee esittää hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden aloittamista tarkka tutkimussuunnitelma toimenpiteineen ja sijaintitietoineen sekä tarvittaessa päivittää

kaivannaisjätehuoltosuunnitelmaa Tukesille. Lisäksi tutkimussuunnitelma tulee toimittaa tiedoksi toimivaltaiselle Lapin ELY-keskukselle, Metsähallitukselle ja Lapin maakuntamuseolle. Lähtökohtaisesti luvanhaltijalla ei ole kaivoslaissa asetettua yleistä inventointivelvollisuutta kasvillisuus- tai luontokartoituksille varovaisuusperiaate huomioiden, eikä sellaista edellytetä muiltakaan samankaltaisia vaikutuksia aiheuttavilta maankäyttömuodoilta suojelualueiden ulkopuolella.

Perustelut: Tutkimussuunnitelman esittämisvelvollisuudella varmistetaan, että toimenpiteisiin voidaan tarvittaessa valvonnallisesti puuttua. Samalla Tukesin on mahdollista kaivoslain valvonnan toteuttamiseksi arvioida toimenpiteiden vaikutusta ja tarvittaessa antaa tarkempia lisämääräyksiä toimenpiteiden suorittamisesta. Kaivoslaki (621/2011) 11 §, 12 § ja 69 §, VNa (391/2012) 2 §.

Siirtyminen lupa-alueelle, ja lupa-alueella liikkuminen on sulanmaan aikana pyrittävä suunnittelemaan niin, että luontaisia aukkopaikkoja ja olemassa olevia uria käytetään mahdollisimman paljon hyväksi. Kosteikkoalueilla liikkumista tulee ensisijaisesti välttää sulanmaan aikana. Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista. Koneellinen tutkimus ja näytteenotto alueilla, joilla on olemassa vaarana, että tutkimukset tai liikkuminen aiheuttaa maaperään vahinkoja (suot), tulee suorittaa aina ajankohtana, jolloin maaperä on jäänyt. Lisäksi tulee huomioida Metsähallituksen lausunnossa (Liite 5) esitetyt seikat Metsähallituksen metsätieverkostoon liittyen. Tutkimusmontut ja kuopat tulee merkitä huomiokepein sekä luiskata loiva reunaisiksi päistään niiden ollessa auki ja sisältävän putoamisvaaran. Tutkimusten päätyttyä tutkimusmontut, -kuopat ja -ojat on täytettävä ja maisemoitava.

Perustelut: Määräys perustuu kaivoslain (621/2011) 11 §:ään. Malminetsintäluvan haltijan on rajoitettava malminetsintä ja muu malminetsintäalueen käyttö tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Toimenpiteet on suunniteltava siten, että niistä ei aiheudu kohtuudella vältettävissä olevaa yleisen tai yksityisen edun loukkausta. Malminetsintäluvan nojalla tapahtuvasta malminetsinnästä ja muusta malminetsintäalueen käytöstä ei saa aiheutua:

- 1) haittaa ihmisten terveydelle tai vaaraa yleiselle turvallisuudelle;
- 2) olennaista haittaa muulle elinkeinotoiminnalle;
- 3) merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa;
- 4) harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista;
- 5) merkittävää maisemallista haittaa.

10. Määräys malminetsintäkorvauksen suuruudesta ja maksuajankodasta

Alueella on ollut voimassa kaivoslain (503/1965) mukaiset valtaukset 8872/1-11 (1) vuoden, sekä kaivoslain (621/2011) mukainen malminetsintälupa ML2015:0039 3 (3) vuotta. Tämä päätös jatkaa malminetsintäluvan voimassaoloa kolme (3) vuotta (*lupavuodet viisi (5), kuusi (6) ja seitsemän (7)*). Malminetsintäluvan haltijan on maksettava malminetsintäalueeseen kuuluvien kiinteistöjen omistajille vuotuista korvausta **30 euroa hehtaarilta** luvan voimassaoloajan. Malminetsintäalueesta lasketaan kokonaispinta-ala, ja jokaisen kiinteistön tai muiden rekisteriyksiköiden osalta pinta-ala vähintään 0,1 hehtaarin tarkkuudella.

Malminetsintäkorvaus on ensimmäiseltä vuodelta maksettava viimeistään 30 päivänä siitä, kun malminetsintälupa on tullut lainvoimaiseksi. Seuraavina vuosina korvaus on maksettava vastaavana ajankohtana.

Luvan haltijan on ilmoitettava malminetsintäkorvauksen kokonaissuorituksesta kirjallisesti kaivosviranomaiselle, kun velvollisuus on täytetty.

Mikäli hakija pienentää tai muuttaa tässä päätöksessä määrättyä malminetsintäaluetta muutoshakemuksella, määräytyy uusi malminetsintäkorvaus maanomistajalle seuraavasta tämän lupapäätöksen maksupäivästä alkaen muutospäätöksessä määrättävän pinta-alan mukaan.

Perustelut: Määräys perustuu kaivoslain (621/2011) 99 §:ään, jossa säädetään malminetsintäkorvauksen suuruudesta ja maksutavasta, 51 § 67 § ja 69:ään, joissa säädetään malminetsintäluvan raukeamisesta ja muuttamisesta sekä 152.1 §:ään, jossa säädetään kaivosviranomaisen oikeudesta saada kaivoslain säännösten noudattamisen valvontaa varten tarpeelliset tiedot niiltä, joita tämän lain velvoitteet koskevat.

11. Määräys vahinkojen ja haittojen korvaamisesta malminetsintäalueella

Malminetsintäluvan haltijan on korvattava malminetsintäalueella tapahtuvasta kaivoslakiin (621/2011) perustuvasta toiminnasta aiheutuneet vahingot ja haitat, jollei jonkin toimenpiteen osalta korvauksesta toisin säädetä.

Perustelut: Määräys perustuu kaivoslain (621/2011) 103 §:ään, jossa säädetään vahinkojen ja haittojen korvaamisesta malminetsintäalueella.

12. Poronhoidolle aiheutuvien haittojen vähentämiseksi erityisellä poronhoitoalueella

Alue kuuluu Oraniemen paliskunnan alueeseen. Malminetsintätutkimukset on sovitettava alueella toimivan paliskunnan kanssa siten, ettei niistä aiheudu olennaista haittaa poronhoidolle. Kaivoslain 11 §:n 2 mom. 2 kohdan mukaan olennaisen haitan aiheuttaminen muulle elinkeinotoiminnalle on kielletty. Tässä luvassa on kyse tutkimustoiminnasta, joka on tutkimussuunnitelmassa esitettyjen toimien mukaan lyhytkestoista ja suhteellisen hetkellinen tapahtuma tutkimuskohteella. Tutkimuskalusto liikkuu hitaasti eikä ajata mahdollisia alueella olevia poroja tarpeettomasti. Luvanhaltijan tulee suunnitella tutkimustyöt riittävän pitkällä aikavälillä ja suorittaa toimet ajankohtana, jolloin niistä on kaikista vähän häiriötä alueella tehtävälle poronhoidolle ja paliskunnan keskeisimmille toiminta-alueille. Malminetsintäluvan haltijan on ilmoitettava paliskunnalle tutkimustöistä ja niiden aikataulusta, sekä muusta alueiden käytöstä hyvissä ajoin ennen tutkimustöiden aloittamista.

Malminetsintäluvan haltijan on otettava huomioon alueella mahdollisesti olevat poronhoidolle tärkeät rakenteet kuten esimerkiksi erotusaita ja käytettävä valmiita veräjiä kulkemiseen ja huolehdittava ettei tutkimustoiminnan seurauksena alueella hetkellisesti tapahtuva maastoliikennehäiriö lisää porojen hallitsematonta siirtymistä alueelta toiselle. Luvan haltijan tulee sopia tarvittaessa paikallisesti keinoista, joilla porojen haitallinen liikkuminen alueelta toiselle estetään.

Perustelut: Edellä mainituilla toimenpiteillä ehkäistään malminetsinnästä poronhoidolle mahdollisesti aiheutuvia haittoja erityisellä poronhoitoalueella. Kaivosviranomaisen on arvioinut sallittujen tutkimusten mahdollista haittaa ja olennaista vaikutusta, tutkimusten luonteen ja laajuuden sekä ennakoitavissa olevien vaikutusten perusteella. Määräys perustuu Poronhoitolain (848/1990) 2§:ään ja kaivoslain (621/2011) 51 §:ään.

Hakemuksen käsittely

Jatkoaikahakemus: Boliden Kevitsa Mining Oy	30.10.2020
Hakemuksen täydennys: Boliden Kevitsa Mining Oy (<i>ajantasainen hakemus ja maanomistajatiedot</i>)	30.5.2024
Kuulutus hakemuksesta: Tukes	28.6.2024
Lausuntopyynnöt: Tukes	28.6.2024
Selityspyyntö: Tukes	2.9.2024
Selitys: Boliden Kevitsa Mining Oy	30.10.2024
Täydennys: Boliden Kevitsa Mining Oy (Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma)	30.10.2024
Jatkoaikapäätös: Tukes	12.11.2024

Lupahakemuksesta tiedottaminen

Tukes on tiedottanut hakemuksesta 28.6.2024 kuuluttamalla siitä 30 päivän ajan Sodankylän kunnan ilmoituskanavilla. Hakemus on ollut nähtävillä myös Tukesin internet-sivuilla. Hakemus on ollut nähtävillä 5.8.2024saakka.

Asianosaisia maanomistajia on tiedotettu hakemuksesta kirjeitse.

Lausunnot ja mielipiteet on pyydetty toimitettavaksi viimeistään 5.8.2024. Tämän päivämääränkin jälkeen toimitetut lausunnot ja mielipiteet on otettu ratkaisussa huomioon.

Lausuntopyynnöt ja lausunnot hakemuksesta

Hakemuksesta on lähetetty lausuntopyynnöt ja saatu lausunnot seuraavasti:

- 1) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Sodankylän kunnalle** 28.6.2024. Sodankylän kunta ei ole antanut lausuntoa.
- 2) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Lapin ELY-keskukselle** 28.6.2024. Lapin ELY –keskus on antanut lausunnon 29.7.2024 (liite 4).
- 3) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Metsähallitukselle** 28.6.2024. Metsähallitus on antanut lausunnon 29.7.2024 (liite 5).
- 4) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Lapin maakuntamuseo** 28.6.2024. Lapin maakuntamuseo on antanut lausunnon 29.7.2024 (liite 6).
- 5) Tukesin lausuntopyyntö on lähetetty **Oraniemen paliskunnalle** 28.6.2024. Oraniemen paliskunta on antanut lausunnon 6.8.2024. (liite 7).

Muistutukset ja mielipiteet

Hakemuksen johdosta ei esitetty muistutuksia tai mielipiteitä.

Hakijan selitys

Hakijalta on pyydetty selitystä 2.9.2024 Lapin ELY-keskuksen lausunnon johdosta. Hakija antoi selityksen 30.10.2024 (Liite 9).

Tukesin kannanotto lausunnoissa ja muistutuksissa esitettyihin yksilöityihin vaatimuksiin

Lausunnoissa esitetyt asiat on otettu lupapäätöksessä huomioon lupamääräyksin.

Tiedoksi luvan haltijalle

Kaivoslain (621/2011) suhde muuhun lainsäädäntöön

Sen lisäksi, mitä kaivoslaissa säädetään, sovelletaan kaivoslain mukaista lupa- tai muuta asiaa ratkaistaessa ja muutoin tämän lain mukaan toimittaessa muun muassa; luonnonsuojelulakia (9/2023), ympäristönsuojelulakia (527/2014), erämaalakia (62/1991), maankäyttö- ja rakennuslakia (132/1999), vesilakia (587/2011), poronhoitolakia (848/1990), säteilylakia (592/1991), ydinenergialakia (990/1987), muinaismuistolakia (295/1963), maastoliikennelakia (1710/1995) ja patoturvallisuuslakia (494/2009). Malminetsintäluvan haltijan on aina noudatettava Suomen lainsäädäntöä ja asiaan liittyviä muita kansainvälisiä sopimuksia.

Maastossa liikkuminen

Maastoliikennelain (1710/1995) 4.1 §:n ja 4.2 §:n 9-kohdan mukaan kaivoslaissa (621/2011) tarkoitettulla malminetsintäalueella ja 30 metrin etäisyydellä sen rajasta moottorikäyttöisellä ajoneuvolla liikkuminen ei edellytä maanomistajan tai haltijan lupaa, kun kyse on asianomaisessa malminetsintäluvassa tai kaivosluvassa tarkoitettun toiminnan kannalta välttämättömästä liikkumisesta. Mikäli malminetsintäalue rajautuu alueeseen, jolla liikkumista on rajoitettu (esim. luonnonsuojelualue), malminetsintäalueen rajan ulkopuolella tarvitaan alueen hallinnasta vastaavan viranomaisen suostumus.

Viitaten lupamääräykseen 9, malminetsintäluvan haltija veloitetaan rajoittamaan malminetsintä ja malminetsintäalueen käyttö tutkimustyön kannalta välttämättömiin toimenpiteisiin. Malminetsinnästä ei saa aiheutua merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista, merkittävää maisemallista haittaa. Alueen koskemattomuuteen, joka liittyy alueen suojelutavoitteisiin, on säilytettävä. Aiheutetut vahingot on korvattava maanomistajalle.

Luvan muuttaminen ja raukeaminen

Malminetsintäluvan haltijan on kaivoslain (621/2011) 69 §:n mukaan haettava malminetsintäluvan muuttamista, jos tutkimussuunnitelmaa muutetaan tai täydennetään siten, että lupamääräyksiä on tarpeen tarkistaa. Luvanhaltija voi lisäksi hakea malminetsintäluvan muuttamista lupamääräysten tarkistamiseksi, kun luvan mukaista toimintaa on tarpeen muuttaa.

Kaivosviranomaisen on (621/2011) 67 §:n mukaan päätettävä, että malminetsintälupa raukeaa, jos luvanhaltija tekee asiaa koskevan ilmoituksen. Luvanhaltija on velvollinen tekemään ilmoituksen, jos tarkoituksena ei enää ole harjoittaa lupaan perustuvaa toimintaa. Malminetsintälupa raukeaa ilmoituksen saavuttua kaivosviranomaiselle.

Luvan voimassaolon jatkaminen

Malminetsintäluvan voimassaolon jatkamisen edellytyksistä säädetään kaivoslain (621/2011, sekä 505/2023) 61 §, 61a § sekä 61 b §:ssä.

Kaivoslain (621/2011) 61.1 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaoloa voidaan jatkaa enintään kolme vuotta kerrallaan siten, että lupa on voimassa yhteensä enintään viisitoista vuotta.

Kaivoslain (621/2011) 61.2 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaolon jatkamisen edellytyksenä on, että:

- 1) malminetsintä on ollut tehokasta ja järjestelmällistä;
- 2) esiintymän hyödyntämismahdollisuuksien selvittäminen edellyttää jatkotutkimuksia;
- 3) luvanhaltija on noudattanut tässä laissa säädettyjä velvollisuuksia samoin kuin lupamääräyksiä;
- 4) voimassaolon jatkamisesta ei aiheudu kohtuutonta haittaa yleiselle tai yksityiselle edulle.

Kaivoslain (621/2011) 66 §:n mukaan malminetsintäluvan voimassaolon jatkamista varten lupaviranomaiselle on ennen luvan voimassaolon päättymistä toimitettava lupahakemus sekä lupaharkinnan kannalta tarpeelliset ja luotettavat selvitykset edellä mainituista voimassaolon jatkamisen edellytyksistä.

Kaivostoiminnasta annetun valtioneuvoston asetuksen (391/2012) 27.2 §:n mukaan hakemuksesta tulee käydä ilmi hakijan haluamat muutokset lupa-alueeseen tai muut merkittävät muutokset sekä asianosaisissa tapahtuneet muutokset. Asetuksen 27.3 §:n mukaisesti hakemukseen tulee liittää lupaharkinnan kannalta tarpeellinen ja luotettava selvitys:

- 1) hakemuksen kohteena olevan luvan nojalla tehdyistä toimenpiteistä ja niiden tuloksista;
- 2) alueelle kohdistuneiden tutkimuskustannusten määrästä;
- 3) esiintymän hyödyntämismahdollisuuksista ja jatkotutkimusten tarpeellisuudesta;
- 4) perustelut aluerajaukselle.

Lisäksi hakemukseen sovelletaan vastaavasti, mitä lupahakemuksesta säädetään kaivoslain (621/2011) 34 §:ssä.

Lupapäätöksestä tiedottaminen

Lupapäätös on toimitettu päätöksenantopäivänä:

- Boliden Kevitsa Mining Oy:lle (hakija)

Jäljennös päätöksestä on toimitettu antopäivänä

- Sodankylän kunnalle,
- Lapin ELY-keskukselle,
- Metsähallitukselle,
- Lapin maakuntamuseolle tiedoksi,
- Oraniemen paliskunnalle,
- niille, jotka ovat jäljennöstä erikseen pyytäneet

Päätöksen antamisesta on ilmoitettu

- maanomistajille (kirjeitse)
- asianosaisille, joita asia erityisesti koskee
- niille, jotka ilmoitusta ovat erikseen pyytäneet

Tukes toimittaa Maanmittauslaitokselle malminetsintäluvasta tiedot merkittäväksi kiinteistötietojärjestelmään.

Perustelut: Päätöksestä tiedottaminen ja siinä noudatettu menettely perustuvat kaivoslain (621/2011) lupapäätöksestä tiedottamista koskevaan 58 §:ään.

Päätösmaksu

Tästä päätöksestä perittävä maksu on **3100 €**. Valtion talous- ja henkilöstöhallinnan palvelukeskus lähettää laskun hakijalle.

Maksu perustuu hakemuksen vireille tullessa voimassa olleeseen asetukseen Turvallisuus- ja kemikaaliviraston maksullisista suoritteista (1391/2018).

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa kaivoslain (621/2011) 162 §:n nojalla hakea muutosta valittamalla **Pohjois-Suomen hallinto-oikeuteen**.

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista (808/2019, 13 §). Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta. Liitteenä olevasta valitusosoituksesta ilmenee, miten muutosta haettaessa on meneteltävä.

Päätöksestä perittävästä maksusta valitetaan samassa järjestyksessä kuin pääasiasta.

Lisätietoja

kaivosasiat@tukes.fi tai ylitarkastaja Maria Alapuranen puh. 0295 052 213

Asian on esitellyt ylitarkastaja Maria Alapuranen ja ratkaissut johtava asiantuntija Ilkka Keskitalo.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti. Allekirjoittajan henkilöllisyyden ja allekirjoituksen ajankohdan voi varmistaa allekirjoitusta klikkaamalla ja asiakirjan aitous voidaan todentaa sähköisesti. Jos asiakirjaa muutetaan jälkikäteen, allekirjoitus ei ole enää kelvollinen. Sähköinen asiakirja on alkuperäiskappale, eikä allekirjoituksen oikeellisuutta voi varmistaa paperitulosteesta. Alkuperäisen sähköisen asiakirjan voi tarvittaessa pyytää Tukesin kirjaamosta.

LIITTEET

Liite 1	ML2015:0039 lupakartta
Liite 2	Tilakohtaiset pinta-alat malminetsintälupa-alueella
Liite 3	Asianosaiset maanomistajat
Liite 4	Lapin ELY-keskuksen lausunto
Liite 5	Metsähallituksen lausunto
Liite 6	Lapin maakuntamuseon lausunto
Liite 7	Oraniemen paliskunnan lausunto
Liite 8	Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma
Liite 9	Hakijan selitys
Liite 10	Ohje vakuuden asettamiseksi

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Päätökseen saa hakea muutosta valittamalla sille hallinto-oikeudelle, jonka tuomiopiirissä pääosa tässä päätöksessä tarkoitettusta alueesta sijaitsee. Toimivaltainen hallinto-oikeus on mainittu valitusosoituksen lopussa. Valituskirjelmä osoitetaan valitusviranomaiselle ja se on toimitettava valitusajassa hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on tehtävä kirjallisesti 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Päätöksen tiedoksisaannin katsotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä päätöksen julkaisemisesta.

Valitusoikeus

Malminetsintälupaa, kaivoslupaa ja kullanhuuhtontalupaa koskevaan päätökseen, mainitun luvan voimassaolon jatkamista, raukeamista, muuttamista ja peruuttamista koskevaan päätökseen sekä kaivostoiminnan lopettamispäätökseen saa hakea muutosta:

- 1) asianosainen;
- 2) rekisteröity yhdistys tai säätiö, jonka tarkoituksena on ympäristön-, terveyden- tai luonnonsuojelun taikka asuinympäristön viihtyisyyden edistäminen ja jonka sääntöjen mukaisella toiminta-alueella kysymyksessä olevat ympäristövaikutukset ilmenevät;
- 3) toiminnan sijaintikunta tai muu kunta, jonka alueella toiminnan haitalliset vaikutukset ilmenevät;
- 4) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus ja muu asiassa toimialallaan yleistä etua valvova viranomainen;
- 5) saamelaiskäräjät sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää saamelaisten oikeutta alkuperäiskansana ylläpitää ja kehittää omaa kieltään ja kulttuuriaan;
- 6) kolttien kyläkokous sillä perusteella, että luvassa tarkoitettu toiminta heikentää kolttien elinolosuhteita ja mahdollisuuksia harjoittaa elinkeinoja.

Kaivosviranomaisella on lisäksi oikeus valittaa sellaisesta päätöksestä, jolla hallinto-oikeus on muuttanut sen tekemää päätöstä tai kumonnut päätöksen.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- päätös, johon haetaan muutosta
- miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia siihen vaaditaan tehtäväksi
- perusteet, joilla muutosta vaaditaan
- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava valituskirjelmä, ellei valituskirjelmää toimiteta sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla).

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- päätös, johon haetaan muutosta valittamalla, alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- asiamiehen valtakirja

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Valituskirjelmä liitteineen voidaan myös lähettää postitse, telekopiona tai sähköpostilla. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen aukioloajan päättymistä. Hallinto-oikeudessa kirjaamon aukioloaika on klo 8.00–16.15. Sähköisesti (telekopiona tai sähköpostilla) toimitetun valituskirjelmän on oltava toimitettu niin, että se on käytettävissä vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Valittajalta peritään hallinto-oikeudessa **oikeudenkäyntimaksu 270 euroa**. Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Toimivaltaisen hallinto-oikeuden yhteystiedot muutoksenhakua varten:

Pohjois-Suomen hallinto-oikeus

käyntiosoite: Torikatu 34–90, 90100 Oulu

postiosoite: PL 189, 90101 Oulu

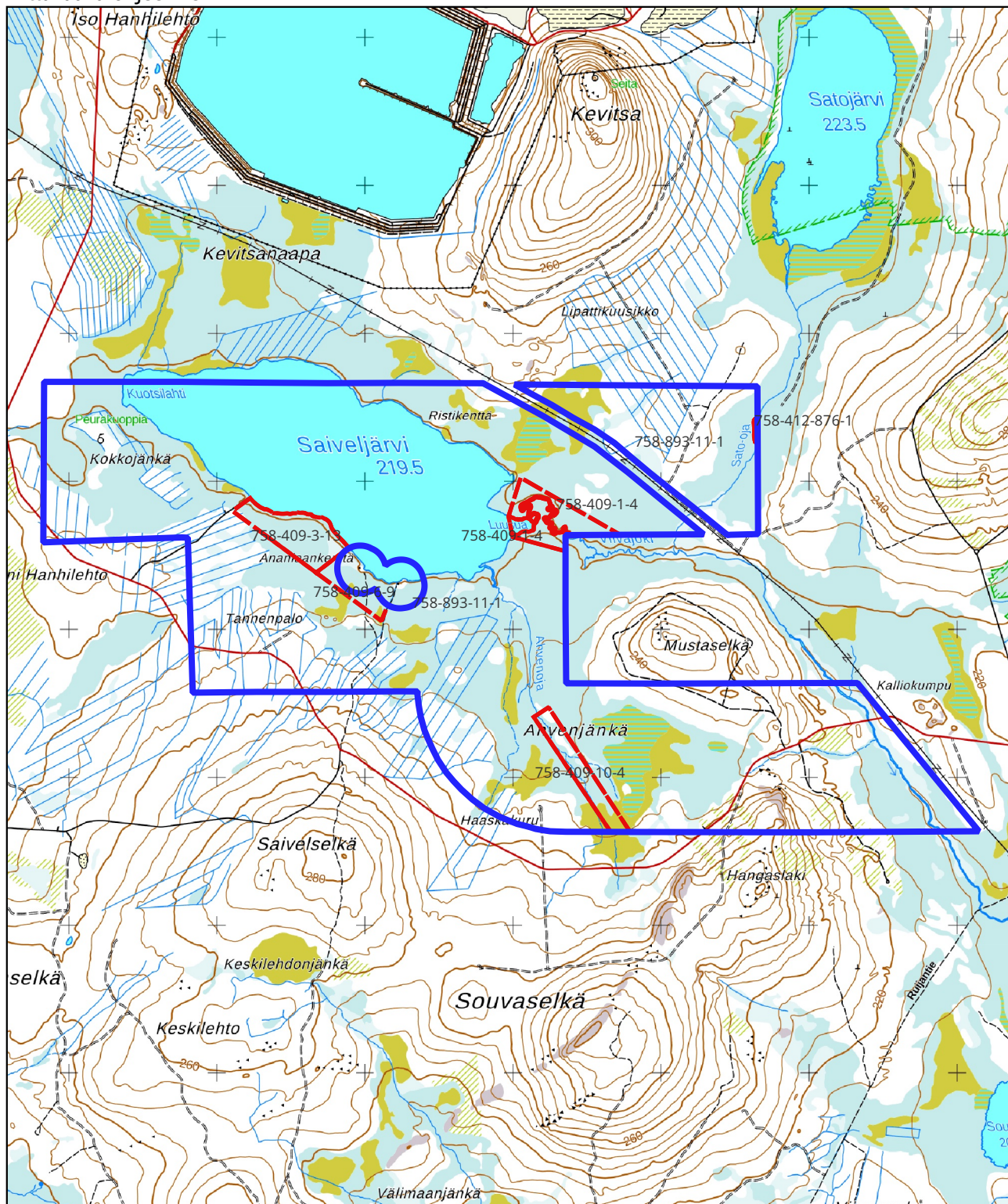
puhelin: 029 56 42800

faksi: 029 56 42841

sähköposti: pohjois-suomi.hao@oikeus.fi

Valituksen voi tehdä myös hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelussa osoitteessa: <https://asiointi2.oikeus.fi/hallintotuomioistuimet>

Kartta malminetsintälupa-alueesta
Mittakaava ohjeellinen

Malminetsintälupa-alue

Kiinteistörajat

Mittakaava 1:40 000
Boliden Kevitsa Mining Oy
Saivel
ML2015:0039

Kiinteistötunnus	Pinta-ala (ha)
758-409-6-9	4,89
758-409-876-1	2,11
758-409-1-4	15,13
758-893-11-1	997,12
758-409-10-4	11,15
758-412-876-1	0,04
758-409-3-13	16,82

Pinta-ala yhteensä: **1047,26 ha**

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)
Valtakatu 2
96100 Rovaniemi
kaivosasiat@tukes.fi

Viite: Lausuntopyyntöne 28.6.2024

Malminetsintälupahakemus ML2015:0039 Saivel, Boliden Kevitsa Mining Oy, Sodankylä

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (TUKES) on pyytänyt kaivoslain (621/2011) 37 §:n nojalla Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen (ELY-keskuksen) lausuntoa Boliden Kevitsa Mining Oy:n malminetsintälupahakemuksesta, lupanumero ML2015:0039 Saivel. TUKES on pyytänyt ELY-keskuksen lausuntoa siitä, onko kohteella mahdollista jatkaa tehokasta malminetsintää hakemuksen mukaisilla tutkimusmenetelmillä ilman että niistä on kaivoslain (621/2011) 11 §:n mukaisesti 1) haittaa ihmisten terveydelle tai vaaraa yleiselle turvallisuudelle, 2) merkittäviä muutoksia luonnonolosuhteissa, 3) harvinaisten tai arvokkaiden luonnonesiintymien olennaista vahingoittumista, 4) merkittävää maisemallista haittaa. Lisäksi TUKES pyytää lausuntoa siitä, onko alueella kaivoslain 9 § kolmannen momentin mukaisia liikennealueita. Lausuntoa on pyydetty 5.8.2024 mennessä.

Hakemusalueen pinta-ala on 1047,26 ha ja se kohdistuu Sodankylän kunnan alueelle Kevitsan kaivoksen eteläpuolelle. Hakija on arvioinut alueelta olevan mahdollista löytää nikkeliä, kuparia, kultaa, sinkkiä, hopeaa, kobolttia sekä platinaryhmän metalleja. Yhtiö hakee malminetsintäalueelle jatkoaikaa.

Malminetsintä painottuu tela-alustaisella kairakoneella tehtävään syväkairaukseen. Syväkairauksessa on mahdollista käyttää kairaussoijan talteenottoa ja suljettua vedenkiertoa. Lisäksi tehdään geofysikaalisia maastomittauksia, lohkar-etsintää, pohjamoreeninäytteenottoa, kallioperäkairausta (scout) ja ToB-kairausta. Malminetsinnän lisäksi suoritetaan kaivostoimintaan liittyviä geoteknisiä pohjatutkimuksia tela-alustaisella monitoimikairalla (paino-, auger- ja heijarikairaus, porakonekairaus, pienten maanäytteiden otto), otetaan turvenäytteitä, tehdään maatutkaluotauksia, seismistä refraktioluotausta, selvitetään kallioperän laatua kairareijistä, otetaan vesinäytteitä ja asennetaan pohjaveden havaintoputkia. Alueella tehdään myös pienialaisia (n. 4 m x 7 m) koekuoppia kaivinkoneella. Tutkimustoiminta on ympärivuotista. Kosteilla alueilla koneelliset tutkimukset tullaan suorittamaan pääasiassa talviaikaan. Tutkimusalueella liikkumisessa käytetään apuna mönkijöitä ja moottorikelkkoja.

Lapin ELY-keskus lausuu seuraavaa

ELY-keskus muistuttaa, että malminetsintätoiminta on järjestettävä siten, että siitä ei aiheudu kaivoslain lisäksi muussa lainsäädännössä kiellettyä seurausta. Lapin ELY-keskus valvoo toimialueellaan yleistä etua ympäristö- ja vesiasioissa (Laki ELY-keskuksista 3 §).

27.7.2024

Natura 2000 -verkosto ja luonnonsuojelualueet

Hakemusalueella ei ole Natura 2000 -verkoston kohteita, perustettuja luonnonsuojelualueita tai valtioneuvoston hyväksymiä luonnonsuojeluohjelmiin kuuluvia alueita.

Hakemusalueen etäisyys Koitelaisen Natura-alueesta on vähimmillään hakemusalueen yhdessä nurkassa noin 690 metriä. Muu osa alueesta on kauempana Natura-alueesta. ELY-keskus pitää etäisyyttä tässä tapauksessa riittävänä, jotta Natura-alueelle ei kantaudu linnustoa häiritsevää melua. Malminetsintä voi silti vähäisessä määrin vaikuttaa Natura-alueen lintuyksilöihin niiden liikkuesssa Natura-alueen ulkopuolella. ELY-keskus on edellyttänyt, että Boliden Kevitsa Mining Oy arvioi Kevitsan kaivoksen nykyisestä toiminnasta sekä mm. malminetsinnästä aiheutuvat yhteisvaikutukset Koitelaisen Natura-alueeseen. Vaikutusten pienen mittakaavan vuoksi ELY-keskus jättää kaivosviranomaisen harkittavaksi, jääkö se odottamaan Natura-arviointilausunnon valmistumista.

Pohjavesialueet, lähteet ja vesistöt (kaivoslain 11 §:n kohdat 1, 3 ja 4)

Hakemusalueella ei ole luokiteltuja pohjavesialueita. ELY-keskus muistuttaa, että toimija on aina vesilain mukaisessa vastuussa kaikesta pohjavedelle aiheutuvasta vahingosta.

Hakemusalueelta ei tunneta lähteitä. Luonnontilaisen lähteen luonnontilan vaarantaminen on vesilaissa kielletty (VL 2. luku 11 §), ellei siihen ole saatu aluehallintoviraston lupaa. Lähteisiin tulee jättää riittävä suojaetäisyys, vähintään 30 metriä lähteikön reunasta ja etäisyyden määrittelyssä tulee huomioida, ettei lähteen luonnontila vaarannu. Esimerkiksi kaivutoimenpiteet lähteikön läheisyydessä voivat aiheuttaa muutoksia pohjaveden virtausolosuhteissa ja siten myös lähteikön kautta purkautuvan pohjaveden määrässä. Suojaetäisyys riippuu maastonmuodoista, lähteen koosta ja tilasta. Lähtökohtana toiminnassa on, ettei siitä saa aiheutua vaaraa pohjaveden määrälle tai laadulle. Lähteen suojavyöhykkeellä ei tule tehdä maahan kajoavia tutkimuksia. Mikäli kairauspaikoilla esiintyy ylivuotoa, tulee huolehtia siitä, että kairareivät tulpataan ylivuodon ja pohjaveden purkautumisen estämiseksi. Työn teettäjällä on vastuu pohjavedelle mahdollisesti aiheutuvista vahingoista.

Saiveljärveen, Viivajokeen, Sato-ojaan ja Ahvenojaan on maahan kajoavassa toiminnassa jätettävä riittävät suojavyöhykkeet, ettei maa-aineksia tai kairaussoijaa kulkeudu vesistöihin esim. tulvan mukana ja vesistön tila sen seurauksena heikkene. Ojitetuilla aloilla on toimittava siten, että kiintoainetta tai poraussoijaa ei pääse oja myöten kulkeutumaan vesistöihin. ELY-keskus katsoo, että vesistöjen tilan heikentymistä on pidettävä kaivoslain tarkoittamana merkittävänä muutoksena luonnonosuhteissa, jota malminetsinnästä ei saa aiheutua. Lisäksi vesistöjen ympäristö tulisi säilyttää mahdollisimman luonnonomukaisena.

Mikäli malminetsintää suunnitellaan tehtäväksi kairaamalla suoraan vesistöön, tulee ELY-keskukselta pyytää siitä lausuntoa erikseen.

Puron uoman luonnontilan säilymisen vaarantaminen on luvanvaraista (VL 3. luku 2 §). Tämä tulee huomioida purojen ylityksissä.

Suojellut ja uhanalaiset luontotyypit (kaivoslain 11 §:n kohdat 3 ja 4)

Hakemusalueelta ei ole tiedossa olevia, maastossa varmistettuja luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisia tiukasti suojeltuja luontotyyppiä tai 64 §:n suojeltujen luontotyyppien ELY:n päätöksellä rajaamia luontotyyppikohteita.

Alueella saattaa olla tiukasti suojeltuja serpentiinikallioita, koska niitä esiintyy lähialueilla. Luonnonsuojelulain 65 §:n mukaisten tiukasti suojeltujen serpentiiniluontotyyppien (serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot) hävittäminen ja heikentäminen on kielletty riippumatta siitä, onko esiintymä merkitty Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämään paikkatietoaineistoon. Mikäli alueella tutkimusten yhteydessä havaitaan ultraemäksen kivilajin kalliopaljastumia, kivikkoja tai sorapintoja, pyydetään näistä ilmoittamaan Lapin ELY-keskuksen Luontoympäristöyksikköön. Mahdollisilla serpentiiniluontotyyppikohteilla kohteilla tulee pidättäytyä ympärivuotisesti kaikesta maa- tai kallioperään kajoavasta tutkimuksesta sekä maastoliikenteestä ilman suojaavaa lumipeitettä, kunnes ELY-keskus arvioinut kohteen tilanteen ja antanut tarkemmat ohjeet malminetsintään kohteen läheisyydessä. Näin toimien malminetsintätoimilla ei rikota LSL 65 §:n tiukasti suojellun luontotyypin hävittämisen- ja heikentämiskieltoa.

Ilmakuvatarkastelun perusteella alueella saattaa olla pienialaisesti uhanalaisia luontotyyppiä. Harvinaiset tai uhanalaiset luontotyypit voivat olla kaivoslain 11 § tarkoitettuja harvinaisia tai arvokkaita luonnonesiintymiä, jota ei saa olennaisesti vahingoittaa (HE 273/2009). Tutkimusojien ja -kuoppien kaivamisella sekä kesäaikaisella maastoliikenteellä on haitallisia vaikutuksia uhanalaisille letoille ja niiden lajistolle. Mikäli koekuoppia suunnitellaan kaivettavaksi suoalueille, tulee maastossa varmistaa, ettei kuoppia kaiveta letoille. Lumipeitteisenä aikana roudassa olevalla suolla tehtävät kairaukset eivät pääosin aiheuta niin suuria vaikutuksia, että niillä olisi merkitystä luontotyyppitasolla.

Rauhoitetut, erityisesti suojeltavat ja uhanalaiset lajit (kaivoslain 11 §:n kohdat 3 ja 4)

Ajantasaiset esiintymätiedot malminetsintäalueelta tulee tarkistaa ja huomioida tutkimussuunnitelmaa laadittaessa. Lajitietoa voi tarkastella ja ladata Suomen lajitietokeskuksen Laji.fi-sivuston kautta. Myös ympäristöhallinnon yhteisestä lajitiedon tallennusjärjestelmästä LajiGIS:stä tiedot siirretään kerran viikossa laji.fi -järjestelmään. Laji.fi:ssä on lajiaineistoja myös lukuisista muista lähteistä, esim. museoiden tietokannoista. Suurin osa lajiaineistosta on suoraan kaikkien nähtävissä Laji.fi-sivustolla, mutta sensitiivisten lajien paikkatiedot on karkeistettu esim. 1 km tai 5 km ruudun tarkkuudelle tai joissain tapauksissa salattu kokonaan. Nämä käyttörajoitetut aineistot saa käyttöönsä kirjautumalla Laji.fi-sivustolle ja tekemällä aineistopyynnön tietyltä alueelta.

Hakemusalueelta on ELY-keskuksen tiedossa seuraavat huomionarvoiset kasvilajit:

- lapinleinikki (*Coptidium lapponicum*), IV (a), rauhoitettu, elinvoimainen (LC)
- hiuskoukkusammal (*Dichelyma capillaceum*), rauhoitettu, erityisesti suojeltava, erittäin uhanalainen (EN)
- raidannappijäkälä (*Rinodina cinereovirens*), vaarantunut (VU)

27.7.2024

- ruskohavujäkälä (*Japewia tornoënsis*), silmälläpidettävä (NT)
- silomunuaisjäkälä (*Nephroma bellum*), silmälläpidettävä (NT)

Aluetta ei ole kartoitettu kattavasti, joten siellä saattaa esiintyä muutakin huomionarvoista lajistoa.

Luontodirektiivin liitteen IV (b) mukaiset lajit eli yhteisön tärkeänä pitämät kasvilajit edellyttävät tiukkaa suojelua (luonnonsuojelulaki 78 §). Malminetsintäluvassa tulee varmistaa, ettei toiminnalla hävitetä tiukasti suojeltujen lajien esiintymiä. Liitteen IV kasvilajien suojavyöhykkeen tulee olla vähintään 30 metriä esiintymän reunasta lukien. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan kajoavia tutkimuksia.

Luonnonsuojelulain 69 §:n nojalla rauhoitetun kasvin hävittäminen on luonnonsuojelulain 74 §:n mukaan kielletty. Malminetsintäluvassa tulee varmistaa, ettei toiminnalla hävitetä rauhoitettujen lajien esiintymiä. Rauhoitettujen kasvilajien suojavyöhykkeen tulee olla vähintään 20 metriä esiintymän reunasta lukien. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan kajoavia tutkimuksia.

Malminetsintätyön teettäjän tulee varmistua, ettei koekuoppien kaivuulla heikennetä tai hävitetä tiukasti suojeltujen tai rauhoitettujen kasvilajien esiintymiä.

Hakemusalueelta tai sen läheisyydestä on ELY-keskuksen tiedossa seuraavat huomionarvoiset eläinlajit:

- saukko IV (b), rauhoitettu, elinvoimainen (LC)
- ampuhaukka (pesintäaikainen), rauhoitettu, elinvoimainen (LC)

Luonnonsuojelulain ja luontodirektiivin mukaan saukon lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on kiellettyä (LSL 78 §). Lajille soveltuvat elinympäristöt ovat talvellakin sulana pysyvät virtavedet sekä vesistöjen rantavyöhykkeet. Saukko käyttää vesistöjen uomia lisäksi kulkureittinä. Kairaussoija ei saa päästä valumaan puroihin tai jokeen missään tilanteessa, eikä muukaan koneellinen näytteenotto ja liikkuminen saa aiheuttaa kuormitusta vesistöihin.

Hakemusalueelta ei ole tehty luontodirektiivin liitteen IV (a) lajin viitasammakon havaintoja. ELY-keskus pitää epätodennäköisenä, että talviaikainen syväkairaus heikentäisi mahdollisia viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja. Jos suoalueilla tai niiden reunoilla suunnitellaan tehtäväksi koekuoppia, tulee etukäteen kartoituksen varmistaa, ettei kyseisillä alueilla ole viitasammakon lisääntymis- ja levähdyspaikkoja.

ELY-keskus muistuttaa, että suurin osa Suomen pesimälinnuista on luonnonsuojelulla rauhoitettuja. Rauhoitettua eläinlajia ei saa tahallisesti tappaa tai häiritä. Erityisen tärkeää häirinnän välttäminen on lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsykliä kannalta tärkeillä paikoilla (LSL 70 §). Kielto koskee tahallista häirintää. ELY-keskuksen näkemyksen mukaan koneellinen, melua tuttava malminetsintä aiheuttaa häiriötä linnuille ja se tulisi mahdollisuuksien mukaan tehdä lintujen lisääntymisajan ulkopuolella.

Muut turvallisuusnäkökohdat (kaivoslain 11 §:n kohta 1)

27.7.2024

Mikäli malminetsinnässä ilmenee öljyvahingon uhka, jota toiminnanharjoittaja ei saa itse torjuttua/hoidettua, tulee siitä tehdä välittömästi ilmoitus hätäkeskukseen.

Hakemusalueen kulmaan sijoittuu moottorikelkkaura, joka tulee huomioida malminetsinnässä. Mikäli malminetsinnässä on kairakoneella tarpeen ylittää ura, käyttää uraa liikkumiseen tai tehdä uralla tutkimuksia, tulee olla yhteydessä uran ylläpitäjään.

Veden ottaminen

ELY-keskus ei ole vesitalousasioissa lupaviranomainen vaan se toimii valtion valvontaviranomaisena ja ottaa muun muassa kantaa vesitaloushankkeiden luvanvaraisuuteen tai oikeuden tarpeeseen. Vesilain mukaisen luvan tai oikeuden tarvetta tarkastellaan aina paikka-/tapauskohtaisesti. Vesilain mukainen luvan-/oikeudentarve ratkaistaan lupamenettelyssä. Aluehallintovirasto lupaviranomaisena tai ELY-keskus ja kunnan ympäristönsuojeluviranomainen vesilain valvontaviranomaisina eivät voi antaa yksittäisen hankkeen luvanvaraisuudesta sellaista ennakkotietoa, joka sitoisi lupaviranomaista lupamenettelyssä.

Ilmoitus veden ottamisesta: veden ottaminen vaatii vesilain (587/2011) 2 luvun 15 §:n mukaisesti pinta- ja pohjaveden ottamista koskevan ilmoituksen ELY –keskukselle, jos otettava vesimäärä ylittää 100 m³/vrk, eikä ottaminen edellytä vesilain 3 luvun 2 tai 3 §:n mukaan lupaa.

Oikeus ottaa vettä toisen alueelta: ELY-keskus kiinnittää huomiota vesilain 4 luvun säännöksiin, joiden mukaan, jos pinta- tai pohjavettä otetaan toisen alueelta muuhun kuin tavanomaiseen kiinteistökohtaiseen käyttöön, saattaa olla tarpeen hakea aluehallintovirastolta oikeutta veden ottamiseen toisen alueelta (vesilaki 4 luku 3 § ja 4 §). ELY-keskuksen näkemyksen mukaan vedenkäyttö malminetsinnässä, esimerkiksi kairaus- tai lumetusvetenä, ei lähtökohtaisesti ole rinnastettavissa vesilaissa tarkoitettuun tavanomaiseen kiinteistökohtaiseen vedenkäyttöön.

ELY-keskus edellyttää, että kairausvedenottoa ei tehdä pienitilavuuksisista luonnonvesistöistä (vesilaki 2. luku 11 §, 3. luku 2 §).

Maisemaan kohdistuvat vaikutukset

Malminetsintäalue ei sijaitse valtakunnallisesti arvokkaalla maisema-alueella, eikä alueella ole valtakunnallisesti arvokkaita tuuli- ja rantakerrostumia, moreenimuodostumia, kallioalueita eikä kivikoita.

Hakemuksen perusteella alueella tehdään pieniä koekuoppia. Alueella ei ole juurikaan sellaisia muuta maisemaa korkeampia tai jyrkempiä kohtia, jonne tehdyt koekuopat voisivat aiheuttaa maisemallista haittaa.

Esitetyt tutkimukset eivät aiheuta kaivoslain 11 §:n kohdassa 5 tarkoitettua merkittävää maisemallista haittaa.

Liikennealueet

Alueella ei ole kaivoslain 9 § neljännen momentin mukaisia liikennealueita.

ELY-keskus esittää lupamääräyksissä huomioitavaksi

Veden ottaminen vaatii pinta- ja pohjaveden ottamista koskevan ilmoituksen ELY-keskukselle, jos otettava vesimäärä ylittää 100 m³/vrk, eikä ottaminen edellytä vesilain 3 luvun 2 tai 3 §:n mukaan lupaa (vesilaki 2. luku 15 §).

Jos pinta- tai pohjavettä otetaan toisen alueelta muuhun kuin tavanomaiseen kiinteistökohtaiseen käyttöön, saattaa olla tarpeen hakea aluehallintovirastolta oikeutta veden ottamiseen toisen alueelta (vesilaki 4. luku 3 § ja 4 §).

Lähteistä ei saa ottaa kairausvettä ja niihin tulee pitää kaikessa maahan kajoavassa toiminnassa suojaetäisyyttä vähintään 30 metriä lähteikön reunasta lukien (VL 2. luku 11 §, kaivoslaki 11 § kohdat 3 ja 4).

Kairausvedenottoa ei saa tehdä muistakaan pienitilavuuksisista luonnonvesistöistä (VL 2. luku 11 §, 3. luku 2 §, kaivoslaki 11 § kohdat 3 ja 4).

Purojen ylityksissä tulee huomioida, että puron uoman luonnontilan säilymisen vaarantaminen edellyttää lupaa (vesilaki 3. luku 2 §, kaivoslaki 11 § kohta 3).

Kairaussoija ei saa päästä valumaan puroihin ja muihin vesistöihin missään tilanteessa, eikä muukaan koneellinen tutkimustoiminta ja liikkuminen saa aiheuttaa kuormitusta vesistöihin (kaivoslaki 11 § kohta 3).

Mikäli malminetsintää suunnitellaan tehtäväksi kairaamalla suoraan vesistöön, tulee ELY-keskukselta pyytää siitä lausuntoa erikseen.

Tiukasti suojeltujen serpentiiniluontotyyppien (serpentiinikalliot, -kivikot ja -soraikot) hävittäminen ja heikentäminen on kielletty (luonnonsuojelulaki 65 §, kaivoslaki 11 §, kohta 4).

Tiukasti suojeltujen ja rauhoitettujen lajien esiintymiä ei saa heikentää. Luontodirektiivin liitteen IV tiukasti suojeltujen kasvilajien suojavyöhyke on 30 metriä esiintymän reunasta lukien ja kansallisesti rauhoitettujen 20 metriä esiintymän reunasta lukien. Lajien esiintymät eivät aina ole pistemäisiä. Suojavyöhykkeellä ei saa tehdä maahan kajoavia tutkimuksia.

Yhtiön tulee olla korostetusti tietoinen niiden kohteiden luontoarvoista, joissa koekuopitusta aiotaan tehdä.

Yhtiön tulee esittää tarkka tutkimussuunnitelma ELY-keskukselle vuosittain hyvissä ajoin, viimeistään kuukausi ennen tutkimuksiin ryhtymistä, jotta ELY-keskus voi valvoa luonnonsuojelulain noudattamista.

Malminetsintätoiminnan kairausjäljet, koemontut ja liikkumisen aiheuttamat jäljet malminetsintäalueella tulee saattaa mahdollisimman luonnonmukaiseen tilaan

27.7.2024

etsintätoiminnan päättyessä alueella. Kairausten jälkeen tulee varmistaa, ettei kairanrei'istä nouse pohjavettä maanpinnalle. Tarvittaessa kairanreiät on tulpattava. Kairauksissa mahdollisesti maahan jätettävät maaputket on katkaistava läheltä maan pintaa.

Muuta

Lapin ELY-keskus toteaa, että kaikessa toiminnassa tulee välttää turmelemasta alueen luontoa enempää kuin tutkimuksen tekemiseksi on välttämätöntä.

Maastoliikennelain 5 §:n mukaan käytettäessä maastossa moottorikäyttöistä ajoneuvoa on vältettävä vahingon ja haitan aiheuttamista luonnolle ja muulle ympäristölle. Maastoajoneuvoilla liikkuminen tulee pääsääntöisesti tapahtua olemassa olevilla yksityisteillä, metsäteillä ja jäädytetyillä talviteillä. Maastoliikennelain 4 §:n mukaan maastoliikennelupaa ei tarvita malminetsintäalueella eikä 30 metrin etäisyydellä sen rajasta.

ELY-keskus pitää hyvänä yhtiön hakemuksessaan ilmoittamaa sitoumusta liikkua kosteilla suoalueilla ainoastaan talviaikaan.

ELY-keskus suosittelee kairauksessa käytettävän suljettua veden kiertoa ja soijan talteenottoa.

Tämä lausunto on välitettävä myös kaikkien maastotyötä tekevien tietoon.

Tämä asiakirja on sähköisesti allekirjoitettu. Merkintä sähköisestä allekirjoituksesta on dokumentin viimeisellä sivulla. Asian on esitellyt ylitarkastaja Riikka Juutinen ja ratkaissut luontoympäristöyksikön päällikkö Jari Pasanen. ELY-keskuksen yhteyshenkilönä toimii lausunnon esittelijä.

Tiedoksi

Boliden Kevitsa Mining Oy
Metsähallitus/Kiinteistökehitys, kirjaamo

Tämä asiakirja LAPELY/3004/2017 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument
LAPELY/3004/2017 har godkänts elektroniskt

Ratkaisija Pasanen Jari 29.07.2024 10:26
Esittelijä Juutinen Riikka 29.07.2024 11:02

Asiakirjan ovat allekirjoittaneet

Nimi	Tunnistautuminen	Aika
Molkoselkä Pasi Tapio	Telia Tunnistus	29.07.2024 15:41:42 UTC+03:00

Tämä dokumentti on sähköisesti allekirjoitettu

Sisällys: - Kansilehti (1 sivu)
- Alkuperäinen dokumentti (4 sivua)

Kansilehden sivu 1/1

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)
kaivosasiat@tukes.fi

Viite: Lausuntopyyntö 28.6.2024

Metsähallituksen lausunto malminetsintälupahakemuksesta ML2015:0039, Saivel, Boliden Kevitsa Mining Oy

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) pyytää Metsähallitukselta kaivoslain 37 §:n nojalla lausuntoa Sodankylän kunnan alueelle kohdistuvasta malminetsintäluvan jatkohakemuksesta ML2015:0039, Saivel.

Hakemusalueen pinta-ala: 1047,26 ha

joka sijoittuu Metsähallituksen liiketoiminnan hallinnassa oleville kiinteistölle Sodankylän valtionmaa II (758-893-11-1 997,12 ha) ja Mustaselkä (758-409-10-4 11,15 ha) yhteensä 1008,27 ha alalta.

Tutkimusmenetelmät:

- *kallioperäkartoitus*
- *geofysikaaliset mittaukset*
- *geokemialliset tutkimukset*
- *geotekniset tutkimukset*
- *koneellinen moreeninäytteenotto*
- *kallioperäkairaus (Scout ja ToB)*
- *syväkairaus*

Tutkittavat mineraalit:

- *nikkeli (Ni)*
- *kupari (Cu)*
- *kulta (Au)*
- *sinkki (Zn)*
- *hopea (Ag)*
- *koboltti (Co)*
- *platinaryhmän metallit (PGE)*

Esitettyyn hakemukseen Metsähallitus lausuu mielipiteenään seuraavaa:

Yleistä

Tutkimustoiminnassa tulee huomioida alueiden maisema-, luonto- ja kulttuuriarvot mahdollisimman hyvin. Tietoja Metsähallituksen mailla olevista arvokkaista, huomioon otettavista kohteista löytyy mm. Suomen Lajitietokeskuksen Laji.fi-portaalin kautta ja Retkikartta.fi-palvelusta sekä Museoviraston muinaisjäännösrekisteristä.

Luvansaajan tulee myös tunnistaa lupa-alueella olevat muut mahdolliset metsälain 10 §:n erityisen tärkeät elinympäristöt, luonnonsuojelulain sekä muinaismuistolain määrittelemät kohteet ja ottaa ne huomioon tutkimustoiminnassa.

Malminetsinnän kannalta välttämätön maastoliikenne tulee tapahtua moottorikelkoilla, mönkijöillä ja tela-alustaisilla työkoneilla. Suoalueilla ja pehmeiköillä tulee noudattaa suurta varovaisuutta ja mahdollisesti suorittaa näillä kohteilla maastotyöt maan ollessa roudassa sekä välttää työskentelyä kelirikon aikana.

Uhanalaiset ja rauhoitetut lajit sekä arvokkaat luontotyytit, arvokkaat luontokohteet, pienvesistöt ja niiden välittömät ympäristöt

(Salassa pidettävä osio alkaa (JulkL (621/1999) 24 §))

(Salassa pidettävä osio päättyy)

Alueelta tunnetaan myös luonnonsuojelulain nojalla rauhoitettujen lapinleinikin ja hiuskoukkusammalen esiintymiä. Luonnonsuojelulain 74 § mukaisesti rauhoitettua kasvia, sen osaa tai siemeniä ei saa poimia, kerätä, leikata irti, ottaa juurineen eikä hävittää. Tämä on huomioitava suunniteltaessa toimintaa alueella. Lajien sijainnit alueelta voi tarkistaa Suomen lajitietokeskuksen sivustolta (<https://laji.fi/>).

Metsähallitus kiinnittää lupaviranomaisen huomion siihen, ettei hakemusalueen lajistoa ole kattavasti inventoitu.

Alueelta ei tunneta metsälain 10 § mukaisia kohteita.

Hakemusalueella voi olla kartoittamattomia arvokkaita luontokohteita, kuten mm. puron-, noronvarsimetsiä ja lähteitä. Edellä mainitut kohteet ovat lajistollisesti ja metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaita elinympäristöjä, joilla voi olla harvinaista ja uhanalaista kasvilajistoa. Toimintaa ko. alueilla tulee välttää, jotta ne säilyisivät mahdollisimman luonnonmukaisessa tilassa. Esimerkiksi alueilla ei tule tehdä tutkimuskaivantoja ja muutkin tutkimustoiminnot tulee tehdä siten, että elinympäristöjen ominaispiirteet säilytetään (kts. metsälain 10 §:n säädökset). Tutkimustoimintaa pienvesistöjen läheisyydessä tulee välttää myös vesiensuojelullisista syistä. Luonnonsuojelu- ja vesilain viranomaisvalvonnasta alueella vastaa alueen ELY-keskus. Tarkemmat tiedot mainituista alueen vesiluontotyypeistä, suojelualueista,

rauhoitetuista ja suojelluista kohteista ja lajeista sekä haetun toiminnan vaikutuksista niihin antaa alueen ELY-keskus.

Kulttuuriperintö

Lupahakemusalueella Saiveljärven ympäristössä on tiedossa useita muinaismuistolain mukaisia pyyntikuoppia. Kohteiden tarkemmat lisätiedot ja sijainnit saa selville Museoviraston karttapalvelusta (<https://kartta.museoverkko.fi/>). Kohteet on huomioitava muinaismuistolain mukaisesti toimittaessa alueella.

Alueelta ei ole tarkoin kartoitettu muinaismuistolain (17.6.1963/295) suojaamia muinaisjäännöksiä tai muita kulttuuriperintökohteita. Jos maata kaivettaessa tai muuta työtä suoritettaessa tavataan kiinteä muinaisjäännös, on työ muinaisjäännöksen kohdalta heti keskeytettävä ja ilmoitettava kohde Museovirastolle tarpeellisia toimenpiteitä varten. Myös muut alueella mahdollisesti olevat kulttuuriperintökohteet tulee ottaa huomioon maankäytössä. Metsähallituksen tiedossa ei ole em. kohteita hankkeen alueella, mutta Metsähallitus ei tule tekemään alueella maastokartoituksia ko. hankkeen johdosta. Metsähallitus ei sitoudu tällä lausunnollaan vastuuseen alueen mahdollisista vielä löytymättömistä kohteista.

Virkistysrakenteet

Kaivoslain 11 § 1 kohdan mukaan malminetsinnästä ja muusta malminetsintäalueen käytöstä ei saa aiheutua haittaa ihmisten terveydelle tai vaaraa yleiselle turvallisuudelle.

Hakemusalueelle sijoittuu moottorikelkkaura (itä-Sodankylän urasto). Reitti on merkitty maastoon tolppiin kiinnitetyillä puisilla rasteilla.

Edellä mainittu virkistysrakenne tulee ottaa huomioon malminetsinnässä. Uran voi ylittää, mutta tällöin on huolehdittava, että mahdolliset ylityksestä tulleet vauriot korjataan. Uran päällä ei saa suorittaa kairauksia tai muuta maaperään voimakkaasti kajoavaa toimintaa. Tarvittaessa uralle on asetettava varoitusmerkkejä mm. ylityskohtiin ja toimittaessa uran välittömässä läheisyydessä.

Vahinkojen ehkäiseminen

Tutkimustoiminta tulee suunnitella siten, että maastolle, puustolle ja taimikoille aiheutuvat vahingot olisivat mahdollisimman vähäisiä. Alueella liikkumisessa tulee tieverkoston lisäksi käyttää mahdollisimman paljon maastossa olevia ajouria. Metsähallituksen tieverkostoa ja maastouria käytettäessä tulee huomioida tiestön ja maastourien kuntotilanne sekä siltojen kantavuudet. Tienpohjat maastossa ovat suurelta osin heikkokuntoisia talvikäyttöön tarkoitettuja tienpohjia. Tiestön ja maastourien kuntoon ja käytettävyyteen vaikuttaa mm. kevään ja kovien sateiden aiheuttama kelirikko.

Lisäksi Metsähallitus edellyttää, että toiminnassa tapahtuvista poikkeustilanteista, esimerkiksi polttoainevuodoista tai muista onnettomuuksista, jotka voivat vaikuttaa alueen luonnonoloihin, tulee ilmoittaa välittömästi Metsähallitukselle.

Toiminnanharjoittajan tulee kaikilta osin vastata aiheuttamistaan vahingoista. Metsähallituksen yhteyshenkilö vahinkoasioissa on Metsähallitus Metsätalous Oy:n Keski-Lapin metsätiimin aluepäällikkö Samuli Ollila, samuli.ollila@metsa.fi, puh. 0400 960 433.

Turvallisuuden parantaminen

Mikäli tutkimusalueella suoritetaan sellaisia syväkairauksia, joista kairauksien jälkeen jää maastoon pysyvästi maanpäällisiä metallisia tai muovisia maaputkia, Metsähallitus edellyttää, että putket katkaistaan mahdollisimman läheltä maanpintaa ja putkien päät tulpataan. Vähän lumen aikana putket ovat vaarallisia mm. moottorikelkkailijoille. Maanpäällisistä putkista voi aiheutua vahinkoja myös metsäkoneille ja muille maastoajoneuvoille. Esimerkiksi metsäkoneiden renkaat voivat rikkoontua osuessaan maaputkien päihin. Tutkimuskaivantojen turvallisuuteen ihmisille ja eläimistölle on kiinnitettävä erityistä huomiota luiskauksin, merkinnällä heijastin- ja liputuskepein ja varoituksin. Lippusiimojen ja ns. pyykkinarujen käyttö on kielletty, koska erityisesti porot ja hirvet voivat tarttua niihin sarvistaan. Edellä mainitulla toimenpiteellä parannetaan maaston muiden käyttäjien turvallisuutta ja estetään materiaalivahinkoja. Metsähallitus katsoo, että malminetsintäluvan saaja on kaikilta osin vastuussa näistä vahingoista Metsähallitukselle ja kolmannelle osapuolelle.

Poronhoidolle aiheutuvien haittojen vähentäminen

Valtion maiden osalta alue kuuluu Oraniemen paliskunnan alueeseen.

Poronhoitolain (848/1990) mukaan erityisellä poronhoitoalueella ei saa valtion maata käyttää sillä tavoin, että siitä aiheutuu huomattavaa haittaa poronhoidolle. Myös laki Metsähallituksesta (234/2016) edellyttää, että sen hallinnassa olevien luonnonvarojen hoito, käyttö ja suojelu on sovittava yhteen siten, että poronhoitolaissa säädetyt velvoitteet täytetään.

Metsähallituksen oman toiminnan vaatimukset

Metsähallitus korostaa, että tässä lausunnossa esitetyt ympäristönäkökohdat ovat sellaisia, jotka Metsähallitus ottaa itsekin huomioon omassa toiminnassaan. Metsähallitus on sitoutunut näihin periaatteisiin lakisääteisen veloitteen lisäksi mm. omassa sertifioidussa ympäristö- ja laatujärjestelmässään. Näin ollen Metsähallitus ei edellytä malminetsintäluvan hakijalta enempää kuin mitä Metsähallitus vaatii omalta toiminnaltaan.

Pasi Molkoselkä
kaivosalan asiantuntija
Metsähallitus, Kiinteistökehitys

Viite: Lausuntopyyntö 28.6.2024

Asia: SODANKYLÄ – ML2015:0039 Saivel

Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) pyytää kaivoslain (621/2011) §37 nojalla Lapin maakuntamuseolta lausuntoa Sodankylän kunnan alueeseen kohdistuvasta malminetsintälupahakemuksesta ML2015:0039. Lupahakemuksen kopio liitteineen on toimitettu lausuntopyynnön yhteydessä Lapin maakuntamuseolle, ja siitä käyvät ilmi aiottu malminetsintäalue sekä suunnitellut toimenpiteet. Lapin maakuntamuseo lausuu asiasta Sodankylän kunnan alueesta (pl. saamelaisten kotiseutualue) vastaavana museolain (314/2019) mukaisena alueellisena vastuumuseona museolain §7 1 momentin 2 kohdan mukaisen kulttuuriympäristötehtävänsä puitteissa.

Aiottu malminetsintäalue sijaitsee Sodankylän kunnassa noin 29 km Sodankylän keskustaajamasta koilliseen käsittäen 1047.26 ha:n alan. Alueelta tunnetaan 4 kiinteää muinaisjäännöstä, jotka listataan alla (ks. myös karttaliite). Kaikki koordinaatit ovat muotoa ETRS-TM35FIN:

1000000447 (Saiveljärvi) P 7505296 I 495219

Kohde sijaitsee Saiveljärven länsipuolella, soiden ympäröimällä moreeniharjanteella noin 300 m lounaaseen järven rannasta. Kuoppa sijaitsee suosaarekkeen pohjoisosassa, keskellä harjannetta. Maaperä on varsin kivikkoinen ja epätasainen, kuivahko kangas, jossa kasvaa mäntyjä, jonkin verran kuusia ja koivuja.

Suuri ja syvä kuoppa, halkaisija n. 3,5 m ja syvyys 70-80 cm. Kuoppa on muodoltaan lähinnä pyöreähkö, mutta hieman epäsäännöllinen muotoinen, koillisreuna ehkä varsin suoralinjainen. Reunat ovat jyrkkyydeltään vaihtelevia, yh-

dellä sivulla on n. 20 cm korkea lähes pystysuora osuus. Pohjalla on kivien seassa n. 10 cm paksu huuhtoutumiskerros ja reunoilla 2-3 cm huuhtoutuma, eli kuoppa vaikuttaa vanhalta. Maaperä ympäristössä on epätasainen, mutta paikoin kuopan ympärillä voisi olla matalaa vallia. Kuopan pohja on myös epätasainen. Muodon ja sijaintinsa puolesta kohde voisi olla pyyntikuoppa.

1000026344 (Saiveljärvi 2) P 7504998 I 495152

Sijaitsee harjanteen eteläpäässä, törmän päällä. Kuivahko kangas, mäntyjä kasvaa rykelmissä.

Pieni ja matala kuoppa, halkaisija 1,6 m ja syvyys 25-30 cm, osin varsin jyrkkä reuna. Pohjalla havaittiin kairauksessa ainakin 15 cm huuhtoutumiskerros, reunoillakin 2-5 cm, eli kuoppa ei ole moderni. Kairassa tuntuu pohjalla osin kiviä, mutta reunoilla vain paikoin. Lassilan ja Sepänmaan mainitsemaa kalliota kuopan pohjalla ei havaittu. Harjanteen nokassa idässä päin maaperä on kivikkoisempaa. Kahdella sivulla on havaittavissa matalaa vallia, noin 1,5 m leveää. Myös siinä oli havaittavissa 3-5 cm huuhtoutumiskerros. Rakenteensa ja sijaintinsa puolesta kuoppa voisi olla pyyntikuoppa.

1000023716 (Saiveljärvi koillinen 1) P 7505583 I 498475

Kaksi suosaarekkeessa sijaitsevaa mahdollista pyyntikuoppaa. Ne ovat Kevitsanvaaran eteläpuolella, Saiveljärven koillisrannalla sijaitsevan suon koillisosassa. Järvestä matkaa on noin 700 m. Osin kallioisessa n. 50 x 30 laajuisen suosaarekkeen hiekkamoreenimaaperäisessä eteläpäässä on kaksi mahdollista pyyntikuoppaa (tai mahdollisesti varastokuoppia). Eteläisempi kuopista on halkaisijaltaan 3 m, pohjoisempi 2,5 m. Kuopat ovat pyöreitä, suppilomaisia ja niissä on podsolimaannos.

1000023717 (Saiveljärvi koillinen 2) P 7505457 I 497910

Mahdollinen pyyntikuoppa Saiveljärven koillisrannan suoalueelle sijaitsevassa suosaarekkeessa, n. 260 m järven itäosan koillisrannasta koilliseen.

Suosaareke on n.70 x 15 m laajuinen, matala, hiekkaperäinen saareke, jonka keskivaiheilla on matalan harjanteen laella suppilomainen pyöreä kuoppa, jonka halkaisija n. 3 m. Mahdollisesti pyyntikuoppa. Kuopassa podsolmaannos.

Kohteet ovat muinaismuistolain (295/1963) rauhoittamia, jolloin niihin ei saa kajota millään muotoa. Näytteenotto ja kairareiät tulee sijoittaa kohteiden ulkopuolelle ja ajoneuvojen kulkureitit tulee suunnitella siten, että ne eivät kulje kohteiden päältä.

Malminetsinnässä käytetyt menetelmät kuten näytteenotot ja kairaukset muodostavat alueella mahdollisesti sijaitseville tuntemattomille arkeologisille kohteille verrattain pienen riskin. Hakemuksessa ei mainita kaivinkoneella tapahtuvaa tutkimustoimintaa. Näin ollen Lapin maakuntamuseon näkemyksen mukaan hakemuksen puitteissa ei ole tarvetta edellyttää arkeologisia selvityksiä.

Lapin maakuntamuseo kuitenkin muistuttaa, että muinaismuistolain (295/1963) §1 mukaisesti, on muinaisjäännökseen kajoaminen ilman muinaismuistolain nojalla myönnettyä lupaa kielletty. Tätä kieltoa ei kumoa minäkään muun lain nojalla myönnetty lupa, kuten malminetsintälupa. Näin ollen muinaismuistolain §14 mukaisesti, jos maata kaivettaessa tai muuta työtä suoritettaessa tavataan kiinteä muinaisjäännös, jota aikaisemmin ei ole tunnettu, on työ kohteen luona keskeytettävä välittömästi ja löydöstä on viipymättä tehtävä ilmoitus joko Museovirastolle tai alueellisen vastuumuseon (Lapin maakuntamuseo) arkeologille. Niin ikään muinaismuistolain §16 mukaisesti, jos alueelta löydetään muinaisesineeksi epäilty esine, tai sellaisen katkelma, on kaivuu paikalla lopetettava välittömästi ja otettava viipymättä yhteys joko Museovirastoon tai alueellisen vastuumuseon arkeologiin.

Siinä tapauksessa, että malminetsintälupa myönnetään, tulee ennen maastotöiden aloittamista esitettävä tutkimussuunnitelma toimittaa tiedoksi Lapin maakuntamuseolle.

LAPIN MAAKUNTAMUSEO
THE REGIONAL MUSEUM OF LAPLAND

Arkeologisten kohteiden paikkatietoaineistot ovat pyynnöstä saatavilla Lapin maakuntamuseon arkeologilta.

Rovaniemellä 29. heinäkuuta 2024

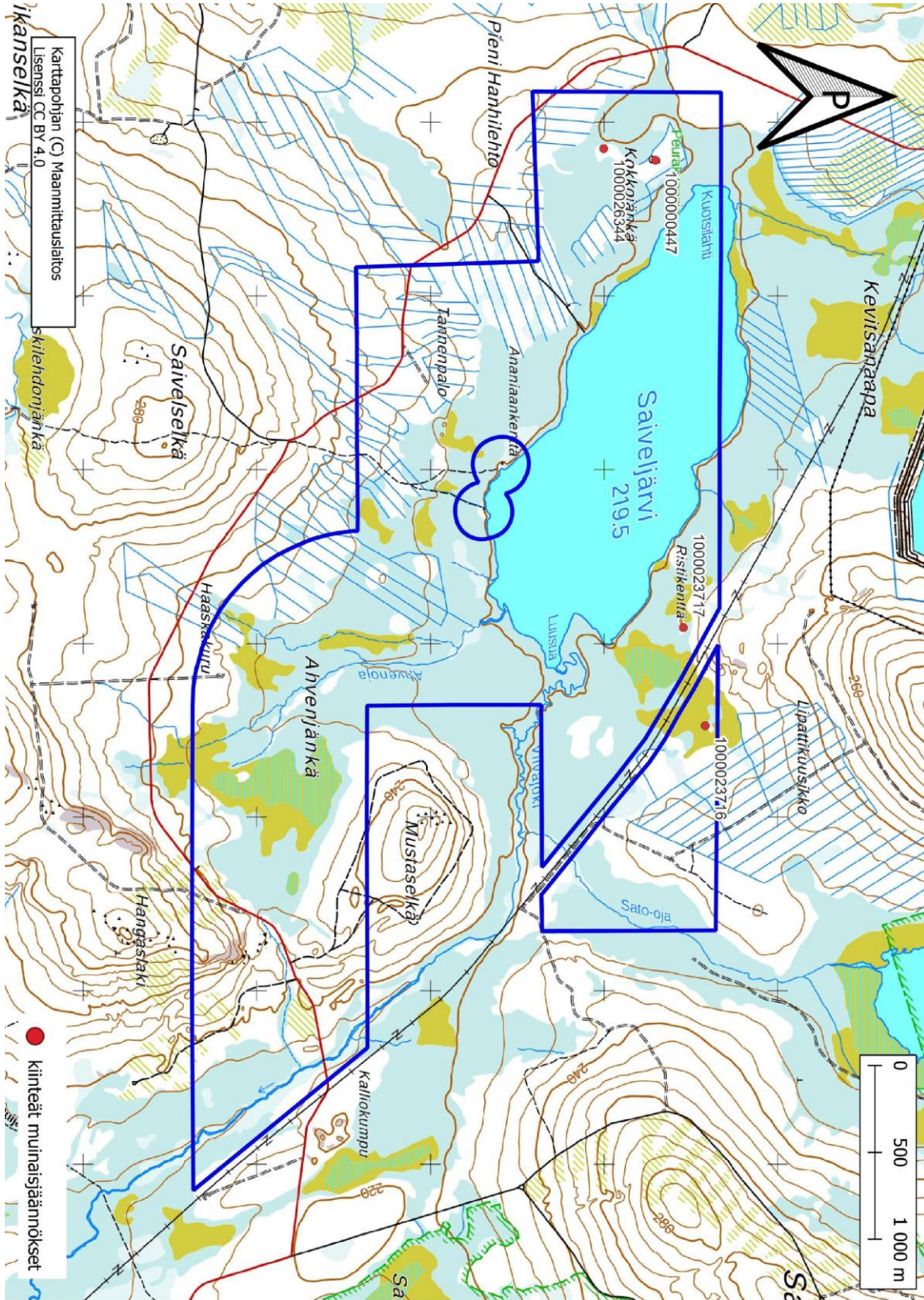

Jari-Matti Kuusela
Arkeologi, FT, dos.

Jakelu: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes)
Boliden Kevitsa Mining Oy
Lapin ELY-keskus
Museovirasto

Karttaliite

Subject: VL: Lausunto Malminetsintälupahakemus ML 2015:0039

Sent: 6.8.2024, 9.08.46

From: Tukes KaivosAsiat<Asiat.Kaivos@tukes.fi>

To: Tuominen Esa (Tukes); Viljamaa Eeva (Tukes)

Lähtettäjä: Asmo Hyötylä <poromoisio@hotmail.com>

Lähetetty: maanantai 5. elokuuta 2024 22.59

Vastaanottaja: Tukes KaivosAsiat <kaivosasiat@tukes.fi>

Aihe: Lausunto Malminetsintälupahakemus ML 2015:0039

Hei,

Lausunto:

Malminetsintälupahakemus ML 2015:0039 malminetsinnästä aiheutuneet haitat tulee korvata Oraniemen paliskunnalle täysimääräisinä. Malminetsintätöiden ajankohdasta sekä kulkureiteistä tulee sopia alueen työnjohtajan kanssa, jotta etsinnästä ei aiheudu tarpeetonta häiriötä porotaloudelle.

Terveisin,

Asmo Hyötylä

Koitelaiskairan alueen työnjohtaja

Oraniemen paliskunta

Liite malminetsintälupahakemukseen **Saivel ML2015:0039**

MALMINETSINNÄN KAIVANNAISJÄTTEEN JÄTEHUOLTOSUUNNITELMA

Malminetsinnässä hakijan esittämistä koneellisista tutkimustoimenpiteistä syväkairauksessa nousee maanpinnalle kairauksen jäähdytysvedeen sekoittunutta hienojakoista kiviainesta eli kairaussoijaa, jonka määrä riippuu mm. kallioperän ominaisuuksista ja sen rakoilusta sekä käytettävän kairausteräputken koosta/halkaisijasta. Käytettäessä isompaa teräkokoa, kivijauhetta voi syntyä teoreettisesti laskettuna enimmillään noin 1000 kg sataa metriä kohden, josta yleensä vain osa nousee maan pinnalle (Lähde: KT ry Malminetsintäopas, <https://www.kaivisteollisuus.fi/malminetsinta/malminetsintaopas/>)

Hakemusalueella ei ole Natura 2000 -verkoston kohteita, perustettuja luonnonsuojelualueita tai valtioneuvoston hyväksymiä luonnonsuojeluohjelmiin kuuluvia alueita. Hakemusalueella ei ole luokiteltuja pohjavesialueita. Hakijalla ei ole tiedossa suoraan hakemusalueelta pilaantuneita maa-ainesalueita tai muitakaan jätealueita.

Tutkimustoimenpiteitä ja liikennöintiä tutkimusalueella suoritetaan vain siinä määrin ja siinä laajuudessa kuin ne ovat tarpeen tutkimustyön tarkoituksen saavuttamiseksi. Kairauksessa syntyvän kairaussoijan määrää on haastavaa arvioida etukäteen, koska jokainen kairauskohde on kallioperän ominaisuuksiltaan erilainen. Kairaussoija edustaa paikallista kallioperää eikä sen koostumus yleensä poikkea keskiarvallisesti alueen taustapitoisuuksista. Kymmenien vuosien aikana toteutettujen tutkimusten perusteella voidaan todeta, että maan pinnalle nousevan kairaussoijan määrä on yleensä vähäinen, minkä vuoksi se metsätalousmaalla jätetään yleensä paikoilleen maastoon. Tarvittaessa paksummat kerrokset kerätään varovasti lapiolla. Tutkimuskohteilla toteutettujen jälkitarkkailujen perusteella on voitu todeta, että kairaussoija häviää yleensä nopeasti jo muutamassa kuukaudessa ympäristöönsä ja 1–3 vuoden kuluttua kairauspaikkaa voi olla kairausputkia lukuun ottamatta vaikea havainnoida maastossa. Kairauksen vaikutukset lähiympäristöönsä ovat siten vähäisiä ja lyhytaikaisia eikä sen katsota aiheuttavan vahinkoa alueen muulle käytölle. Kairauksissa huolehditaan siitä, ettei kairaussoija pääse valumaan kairauksen aikana tai niiden jälkeen vesistöön tai esimerkiksi ojia pitkin eteenpäin.

Yhtiö arvioi tutkimusten suunnitteluvaiheessa mahdollisen soijan erilliskeräyksen tarvetta maastosta ja siinä arvioidaan mm. keräämisen aiheuttamia ympäristövaikutuksia. Soijan kerääminen maastosta vaatii erillisen soijankeräyslaitteiston sekä mahdollisen keräyslavan, johon kertyneet soijat kerätään. Erillisen soijankeräyslaitteiston käyttö vaatii yleensä lisäkuljetuksia alueelle tutkimusten eri vaiheissa, mikä lisää maaston kulumista etenkin herkemmillä alueilla. Soijankeräyskontin melko suuren koon vuoksi työskentelyalue tutkimuskohteella tulee suunnitella laajemmaksi ja puiden poistoa joudutaan mahdollisesti tällöin tekemään enemmän. Myös liikennöinti tutkimusalueella kasvaa, kun soijaa kuljetetaan maastosta keräyslavalle, joka usein joudutaan sijoittamaan varsinaisen tutkimuskohteen ulkopuolelle ns. varikkoalueelle.

Ylimääräinen liikennöinti kasvattaa aina tutkimusalueen kokonaismeluvaikutuksia sekä maastovahinkojen ja mahdollisten puusto- ja taimikkovaurioiden riskiä. Liikenne ja soijakontin pakokaasupäästöt kasvattavat hiilidioksidipäästöjä, etenkin, jos kerätty soija tulee kuljettaa pitkän matkan päähän lähimmälle jätteenkäsittelylaitokselle, joka voi sijaita kymmenien tai jopa yli 100

kilometrin päässä varsinaisesta tutkimusalueesta. Lisääntyvät ja pidentyvät kuljetusmatkat lisäävät myös osaltaan liikenteen turvallisuusriskejä. Malminetsinnässä kerätty soija viedään jatkokäsittelyyn kohteesta riippuen joko yleiselle jätteenkäsittelylaitokselle (yleensä Kemi, Perämeren jätehuolto) tai Kevitsan kaivoksen sivukivialueelle.

Ennen tutkimusten aloittamista tutkimuskohteelle laaditaan etukäteen riskinarvio, jossa arvioidaan mm. tutkimustöiden vaikutusta alueen luontoon ja lähiympäristöön sekä henkilöstöön. Laaditun riskiarvion perusteella suunnitellaan tarvittavat toimenpiteet riskien poistamiseksi tai minimoimiseksi ja niitä seurataan vähintään viikoittain työmaatarkastusten yhteydessä. Yhtiön käyttämät urakoitsijat perehdytetään kohteeseen ja lupaehtoihin ennen tutkimusten aloittamista. Perehdytyksessä käydään läpi mm. alueen erityispiirteet, ympäristö- ja turvallisuusasiat sekä jätehuolto.

Työmaatarkastukset dokumentoidaan yhtiön käytössä olevaan hallintajärjestelmään. Ympäristöasioiden kannalta seurattavia asioita ovat mm. kairausyksikön suojaaminen mahdollisten öljyvuojojen varalta, polttoaineiden ja muiden kemikaalien turvallinen säilytys, paloturvallisuus, kairaussoijan hallinta ja jätehuollon toteutuminen. Koneellisissa tutkimuksissa käytetään biohajoavia voiteluaineita ja hydraulikkaneiteitä. Poltto- ja voiteluaineet säilytetään suoja-altaissa mahdollisten vuotojen välttämiseksi. Tarvittaessa vuotojen sattuessa koneilta löytyvät öljynimeytysvälineet ja mahdollinen pilaantunut lumi- tai maa-aines lapioidaan pois ja kuljetetaan asianmukaiseen vastaanottopaikkaan.

Tutkimusten päätyttyä työmaa siistitään, tutkimusvälineistö kerätään pois alueelta ja mahdolliset alueelle kertyneet roskat siivotaan ja viedään asianmukaiseen sijoituspaikkaan. Lisäksi tutkimusalue valokuvataan sekä tarkastetaan yhtiön toimesta. Mahdollisia tutkimuskuoppia tehtäessä kaivettu maa-aines läjitetään kaivannon läheisyyteen siten, että se voidaan sijoittaa takaisin tutkimuskuoppaan tutkimusten päätyttyä. Lisäksi orgaaniset pintamaat läjitetään omaksi kasakseen, jolloin ne voidaan levittää lopuksi kaivannon päälle. Tällöin alue palautuu mahdollisimman lähelle sen alkuperäistä tilaa.

Tutkimusalueelle suoritetaan jälkitarkastus aina tutkimusten päätyttyä (talvikairauksissa viimeistään seuraavana kesänä). Jälkitarkastuksessa kiinnitetään huomiota ympäristön siisteyteen, mahdollisesti vuotaviin kairaputkiin ja alueen turvallisuuteen. Samalla arvioidaan jatkoseurannan tarpeellisuus. Kairauspaikat valokuvataan ja dokumentoidaan ennen tutkimusten aloitusta, toiminnan aikana sekä lopuksi jälkitarkastuksen yhteydessä. Havaitut puutteet korjataan välittömästi ja tarvittaessa päätetään mahdollisesta lisätarkkailun tarpeesta alueella.

TURVALLISUUS- JA KEMIKAALIVIRASTOLLE

Asia Vastine malminetsinnän jatkoaikahakemusta ML2015:0039 Saivel koskevassa asiassa

Vastineen antaja

Boliden Kevitsa Mining Oy
Kevitsantie 730
99670 Petkula
Y-tunnus: 2345699-1

ASIAN TAUSTA

Boliden Kevitsa Mining Oy (Boliden) on hakenut jatkoaikaa malminetsintäluvalle ML2015:0039 Saivel. Malminetsintäluvahakemusalueen pinta-ala on 1047.26 ha ja se sijaitsee Sodankylän kunnan alueella, Kevitsan kaivoksen eteläpuolella. Malminetsintäluvahakemusalue sijaitsee Koitelaisen Natura-alueen (FI1301716) läheisyydessä. Etäisyys Natura-alueeseen on lähimmillään noin 790 m.

Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus (ELY-keskus) on antanut lausunnon jatkoaikahakemukseen 27.7.2024 (LAPELY/3004/2017). Boliden esittää alla vastineensa lausuntoon.

VASTINE

ELY-keskus on todennut lausunnossaan: *”ELY-keskus pitää etäisyyttä tässä tapauksessa riittävänä, jotta Natura-alueelle ei kantaudu linnustoa häiritsevää melua. Malminetsintä voi silti vähäisessä määrin vaikuttaa Natura-alueen lintuysilöihin niiden liikkussa Natura-alueen ulkopuolella. ELY-keskus on edellyttänyt, että Boliden Kevitsa Mining Oy arvioi Kevitsan kaivoksen nykyisestä toiminnasta sekä mm. malminetsinnästä aiheutuvat yhteisvaikutukset Koitelaisen Natura-alueeseen. Vaikutusten pienen mittakaavan vuoksi ELY-keskus jättää kaivosviranomaisen harkittavaksi, jääkö se odottamaan Natura-arviointilausunnon valmistumista.”*

Kevitsan kaivoksen vuonna 2020 teettämän melumallinnuksen ja sen tukena käytettyjen melumittaustulosten mukaan päivä- ja yöaikaisen kaivosmelun on mallinnettu vaimenevan 40-45 desibelin vyöhykkeiksi jo ennen Saivel ML2015:0039 jatkoaikahakemusalueen rajausta.

Lisäksi kaivoksen itäpuolelle keskittyvän linnustotarkkailun perusteella on todettu, että Satojärven linnustotarkkailuiden tulosten perusteella vaikuttaa siltä, ettei kaivoksen toiminta ole heikentänyt Koitelaisen Natura-alueella sijaitsevan Satojärven merkitystä linnuston muuтонаikaisena levähdyspaikkana tai pesimäalueena. Lajikohtaisen vaikutusten arvioinnin mukaan suojeluperustelintulajeihin kohdistuvat suorat ja välilliset vaikutukset arvioitiin vähäisiksi. Melun aiheuttamia häiriövaikutuksia voi aiheutua suojeluperusteena oleville linnuille lievinä, mutta niillä ei arvioida olevan vaikutuksia suojeluperusteena olevien lajien populaatioihin kokonaisuutena.

Natura-arvioinnissa on arvioitu Kevitsan kaivostoimintojen, malminetsinnän ja sulkemiseen tarvittavan moreeninoton vaikutuksia Koitelaisen (FI1301716) Natura-alueeseen. Arvioinnin yhteenvedossa on todettu, että kokonaisuutena arvioiden Natura-alueiden herkimpien lajien ja luontotyyppien ekologinen rakenne ja toiminta ovat hyvällä tasolla. Lajitasolla arvioituna vaikutukset jäävät myös vähäisiksi tai niitä ei synny ollenkaan.

Yleisesti ottaen malminetsinnästä aiheutuva mahdollinen meluvaikutus on pienempi ja paikallisesti varsin lyhytkestoinen verrattuna kaivoksen jatkuvampaan ja pitkäaikaiseen meluvaikutukseen. Kairauksen aikana syntyvän melun leviämistä on mallinnettu eri laitevalmistajien ja malminetsintäyhtiöiden taholta. Melun leviämiseen vaikuttavat

taustamelun lisäksi käytettävien koneiden ja laitteiden määrä, alueen puuston määrä, vuodenaika sekä kulloinkin vallitsevat tuuli- ja keliolosuhteet. Nykyisillä kairakoneilla kairauksesta lähtevä melu vaimenee melko nopeasti 100 metrin etäisyydellä kairakoneesta (liitteenä melumittauskaavio) ja jäljelle jäävä melu vastaa yleensä normaalia, ilman malminetsintätoimintoja mitattua taustamelun tasoa.

Mahdollisella lyhytaikaisella melulla ei ole merkittävää vaikutusta Koitelaisen Natura-alueen suojeluperusteina oleviin lintulajeihin huomioon ottaen yhtiön toimintaperiaatteet, joiden mukaisesti valtaosa syväkairauksista toteutetaan lintujen pesintäaikojen ulkopuolella (syksy ja alkutalvi) ja koneiden enimmäismäärä alueella on rajoitettu enimmillään kolmeen kairausyksikköön. Kevitsan lähialueella toimittaessa linnusto on myös jo pääosin tottunut alueen vaihtelevaan meluun. Lisäksi tulee huomioida, että kairakoneyksikkö ei läheskään aina ole sijoitettuna lupa-alueen reunalle, jolloin varsinaisen tutkimustoiminnan etäisyys Natura-alueeseen on suurempi verrattuna varsinaisen lupa-alueen ulkorajaan.

Boliden huomioi malminetsintätoiminnoissaan lajikohtaiset, pesintäaikaiset suojavyöhykkeet ja tiedossa olevien petolintujen pesien tilanne tarkastetaan ennen töiden toteuttamista Metsähallituksesta. Myös alueen tiedossa oleviin uhanalaisiin kasvilajeihin jätetään riittävä suojaetäisyys.

Malminetsintää on toteutettu Kevitsan kaivosalueen läheisyydessä aktiivisesti jo useita vuosia eikä tutkimusmenetelmissä ole tapahtunut juurikaan muutoksia. Myöskään Natura-alueen suojelun perusteena olevien lintudirektiivin lajistossa ei ole tapahtunut malminetsinnästä johtuvia tiedossa olevia muutoksia. Kyseisellä alueella on aktiivista toimintaa malminetsintätutkimusten ulkopuolella mm. metsätalouden, poronhoidon ja moottorikelkkailun osalta, jolloin lupahakemusalueen sisällä kulkevien teiden ja moottorikelkkauran käytöstä aiheutuu toistuvia meluvaikutuksia alueelle ympäri vuoden. Yhtiöllä ei ole tiedossa onko näiden toimintojen vaikutuksia linnustoon arvioitu.

Tällä hetkellä lupahakemusalueelle on alustavasti suunniteltu yksittäisiä syväkairareikiä, jotka toteutetaan yleensä yhdellä kairakoneella useamman lupavuoden aikana. Lisäksi kairausten yhteydessä tehdään geofysiikan mittauksia. Kairausten ja mittausten aikana alueella liikutaan mönkijöillä/moottorikelkoilla. Yhtiöllä on kaivoksen lähialueella myös muita malminetsintälupa-alueita, jolloin kaikki kullekin tutkimuskaudelle suunnitellut tutkimukset toteutetaan yleensä kootusti peräkkäin. Pääosa tutkimuksista tullaan hakemusalueella toteuttamaan talviaikaan alueen maasto-olosuhteiden takia. Yhtiöllä ei ole suunnitelmissa kairata alueen vesistöön ja muutoinkin toiminnassa huolehditaan siitä, ettei mahdollinen ylös nouseva kairaussoija pääse valumaan vesistöihin. Näin toimien tutkimuksista aiheutuvat mahdolliset häiriö- ja luontovaikutukset ovat varsin paikallisia ja lyhytkestoisia. Yhtiö myös toimittaa tarkemmat tutkimussuunnitelmat hyvissä ajoin etukäteen tarkasteltaviksi.

Sodankylässä 30.10.2024

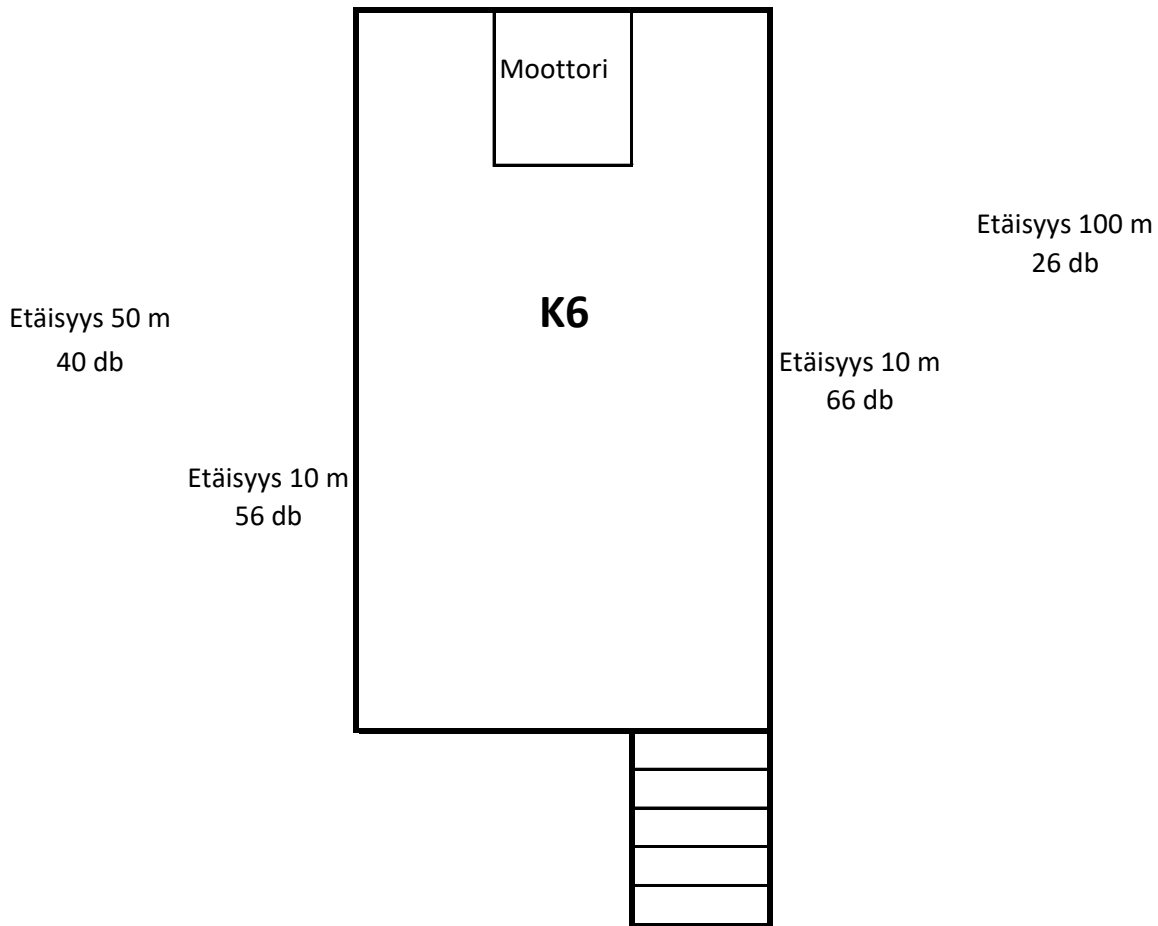
Boliden Kevitsa Mining Oy

K6 Luikonlahti
Melumittaukset 11.10.2015

36 db etäisyys 50 m

Välissä kuusimetsää

80 db, etäisyys 2 m

Aurikoinen poutasää
Tuuli noin 2 m/s
Lämpötila +5 astetta

KAIVOSLAIN (621/2011) MUKAINEN VAKUUS

Kaivoslain 10 luvun 107 §:n mukaan malminetsintäluvan haltijan on asetettava vakuus mahdollisen vahingon ja haitan korvaamista sekä jälkitoimenpiteiden suorittamista varten, jollei tätä ole pidettävä tarpeettomana toiminnan laatu ja laajuus, toiminta-alueen erityispiirteet, toimintaa varten annettavat lupamääräykset ja luvan hakijan vakavaraisuus huomioon ottaen.

Tukes määrää malminetsintäluvulle asetettavaksi lupakohtaisen vakuuden. Vakuus tulee asettaa pankkitalletuksena Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle kaivoslain (621/2011) 15 §:ssä tarkoitettujen jälkitoimenpiteiden sekä 103 §:ssä tarkoitetun vahingon ja haitan korvaamista, sekä muiden kaivoslakiin perustuvien velvoitteiden täyttämistä varten.

Talletus tulee tehdä pankkiin Turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksi. Pankin tai tilin omistajan tulee toimittaa tilivarojen panttausilmoitus avatusta vakuustilistä Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle (os. PL 66, 00521 Helsinki) sekä antaa sitoumus, jolla se luopuu kuittausoikeudesta kyseiseen tiliin. Vakuustili ei saa olla määräaikainen.

Tilivarojen panttausilmoituksen allekirjoittaa pankin edustaja sekä pantattavan tilin omistaja, eli luvan saajayhtiön kaupparekisteriotteessa mainittu henkilö(t), joilla on nimenkirjoitusoikeus.

Vakuus on asetettava viimeistään 30 päivänä siitä, kun malminetsintälupa on tullut lainvoimaiseksi.

Tukesille vakuutta varten toimitettavat asiakirjat:

- Pankin tilivarojen panttausilmoitus (alkuperäinen kappale allekirjoituksin)
- Pantinantajan kaupparekisteriote

Asiakirjat tulee toimittaa Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle osoitteeseen PL 66 (Opastinsilta 12B), 00521 Helsinki.